

בעניין:

העותר:

פורום דו קיום בנגב לשיוויון אזרחי, ע"ר 580327005

ע"י ב"כ עוה"ד דן יקיר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או עודד פלר
ו/או שרון אברהם-ויס ו/או גיל גן-מור ו/או נסרין עליאן
ו/או משכית בנדל ו/או טל חסין ו/או אן סוציו ו/או רגד
ג'ראיסי ו/או רוני פלי ו/או סנא אבן ברי
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טל': 03-5608185 ; פקס': 03-5608165

- נגד -

המשיבים:

1. ראש עיריית באר שבע, מר רוביק דנילוביץ'
2. עיריית באר שבע

שניהם על ידי ב"כ לפידות, עורכי דין
מרחוב בן גוריון 2 (מגדל ב.ס.ר. 1), רמת גן
טל': 03-5033005 ; פקס': 03-5033553

תגובה מקדמית לעתירה

המשיבים מתכבדים להגיש בזאת תגובה מקדמית לעתירה שבכותרת.

בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את העתירה, ולחייב את העותר בהוצאות המשיבים לרבות בשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

ואלה נימוקי התגובה:

א. פתח דבר

1. עסקינן בעמותה (העותר) שהמשיבה 2, עיריית באר שבע ("העירייה") הקצתה לה, במסגרת נוהל הקצאת מקרקעין ללא תמורה, נכס עירוני למטרה מוגדרת של "פעילות קהילתית", התואמת את מטרות העמותה, המפורטות במסמכי ההתאגדות שלה, שעיקרן העמקת הקשר בין יהודים וערבים בנגב וחינוך לסובלנות.
2. דא עקא, שבמקום פעילות לקידומו של דו קיום ואחווה בין ערבים ויהודים בנגב, העמקת הקשר וההבנה ביניהם וכו', שם לו העותר למטרה לעורר פרובוקציות חוזרות ונשנות, אם בפעילות מתריסה כנגד המדינה ואם בפעילות מתריסה כנגד צבא ההגנה לישראל.
3. כך, במשך שנות שהותו בנכס, העותר הפר את הסכם הקצאת הנכס באופן בוטה וחוזר ונשנה, כאשר חלק נכבד מפעילותו היה בניגוד מוחלט למטרת ההקצאה ולמטרות העמותה; כאשר העותר הרשה לגופים אחרים לעשות שימוש בנכס, שהוקצה לשימושו הבלעדי; כאשר קיים

בנכס אירועים הקשורים במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית; כאשר קיים בנכס פעילויות בעלות אופי פוליטי ופרובוקטיבי, המעלות חשד לביצוע עבירות והפרות חוק; כאשר, במספר הזדמנויות, קיים בנכס פעילות בעלת אופי עסקי, וכאשר העירייה מקבלת אינספור תלונות בקשר לפעילויות אלה, באופן העולה כדי מטרד לתושבי העיר.

4. לאחר שכל ניסיונותיה הכנים והרבים של העירייה והעומד בראשה להגיע עם העותר לעמק השווה ולאפשר את המשך פעילותו בנכס העירוני מבלי שתהווה הפרה של הסכם ההקצאה – נתקלו פעם אחר פעם בסירוב עיקש מצד העותר, ולאחר שכל דרישותיה והתרעותיה בקשר לפעילותו – הושבו ריקם, לא נותרה בידי העירייה ביררה מלבד להודיע לעותר על ביטול הסכם ההקצאה.

5. במסגרת העתירה, העותר מנסה להסיט את הדיון למישור של "פגיעה בחופש הביטוי" ובכך להטעות את בית המשפט הנכבד, וזאת על אף שעקרון זה, העומד כנר לרגלה של העירייה, יכול שיוגשם (גם בהתייחס לעמדותיו הקיצוניות של העותר) בכל מקום בעיר מלבד בנכס העירוני שהוקצה לו ללא תמורה, כפי שהעירייה הציעה לעותר לא אחת – וסורבה.

ב. רקע עובדתי

6. העותר הוא עמותה, שנרשמה לפי חוק העמותות, התש"ס-1980, ביום 21 פברואר, 1999.

7. מטרותיו העיקריות של העותר, כמצוין בתעודת ההתאגדות שלו, הן כדלקמן:

"העמקת הקשר וההבנה בין יהודים וערבים בנגב.
יצירת מסגרות לפעילות יהודית-ערבית משותפת בנגב לשם התמודדות קהילתית עם מכלול הבעיות המשותפות לתושבי האזור.
חינוך לסובלנות ופעילות למען שוויון זכויות בין יהודים לערבים."

נספח 1 העתק תעודת ההתאגדות של העותר מצ"ב ומסומן כנספח 1.

הסכם רשות השימוש

8. ביום 30 מרץ, 2006, נחתם הסכם בין המשיבה 2, עיריית באר שבע ("העירייה"), לבין העותר (נספח ע/1 לעתירה) ("הסכם רשות השימוש"), במסגרתו העניקה העירייה לעותר, בתמורה סימלית, רשות שימוש במקלט ציבורי, שסימנו ד/17, ברחוב שלמה המלך בעיר ("הנכס" או "המקלט"), כ"ברשות", לתקופה של 8 חודשים, בהתאם לתנאי ההסכם.

9. בסעיף 12 להסכם רשות השימוש, העותר התחייב להשתמש בנכס אך ורק למטרת **בית תרבות ערבי יהודי**, כאשר נקבע במפורש כי "כל שימוש למטרה אחרת, יהווה הפרה מהותית של תנאי הסכם זה ויפקיע מיד את הרשות והמורשה יפנה מיד את המקלט".

10. בסעיף 6 להסכם רשות השימוש נקבע, כי "מיד בתום תקופת הרשות יחזיר המורשה את המקלט לעירייה", כאשר אם לא יעשה כן – רשאית העירייה להיכנס ולתפוס חזקה מלאה

ובלעדית בנכס, להחליף מנעוליו ולהוציא ממנו כל אדם ולפנות ממנו כל חפץ.

11. במסגרת הסכם רשות השימוש העותר התחייב, בין היתר, "לשמור על יחסי שכנות טובים עם השכנים בבית בו נמצא המקלט, ובבתים הסמוכים או שסביב למקלט ולהימנע מלגרום כל הפרעה, מטרד או רעש מוגזם" (סעיף 14.ג. להסכם); כן התחייב "לא להשתמש במקלט לעולם כמחסן" (סעיף 14.ט. להסכם). בסעיף 18.א. להסכם הובהר, כי "העירייה רשאית להעביר זכויותיה על פי הסכם זה לכל אדם או גוף אחר כראות עיניה וללא על צורך בהסכמת המורשה".
12. תוקפו של הסכם רשות השימוש הוארך שלוש פעמים, לשנה אחת בכל פעם, כאשר בהארכה השלישית הובהר, כי ההסכם לא יוארך לתקופות נוספות, אלא לאחר קבלת אישור בהתאם לנוהל הקצאות ומבנים ללא תמורה של משרד הפנים ("נוהל ההקצאות").

נספח 2 העתקי הסכמי הארכת תוקף הסכם רשות השימוש מצ"ב ומסומן כנספח 2.

13. חרף זאת, העותר נמנע מלפעול בהתאם לנוהל ההקצאות; לא הגיש בקשה כלשהי לעירייה בהתאם לו או להסדיר באופן כלשהו את המשך שימושו בנכס, והוסיף לעשות שימוש בנכס, שלא כדין, משך מספר שנים לאחר תום תקופת ההארכה האחרונה של הסכם רשות השימוש.
14. על אף שעל פי הוראות הסכם רשות השימוש לעירייה עמדה הזכות לפנות את העותר מהנכס ולתפוס בו חזקה מלאה עם תום תקופת הסכם רשות השימוש, העירייה נמנעה מעשות כן, ורק ביום 17 דצמבר, 2013, כ-4 שנים לאחר תום תקופת ההארכה האחרונה של הסכם רשות השימוש, פנתה במכתב התראה לעותר, לפיו הוא מחזיק ועושה שימוש בנכס שלא כדין; כי עליו להסדיר את הקצאת הנכס בהתאם לנוהל ההקצאות, וכי אם לא יעשה כן – העירייה תפעל בכל האמצעים העומדים לרשותה על מנת לסלק ידו של העותר מהנכס.

נספח 3 העתק מכתב העירייה לעותר מיום 17 דצמבר, 2013, מצ"ב ומסומן כנספח 3.

15. רק בעקבות מכתב התראה זה, הואיל העותר להגיש בקשה להקצאת הנכס בהתאם לנוהל ההקצאות.
16. לאחר שבקשת העותר נבדקה ועברה את מסלול האישורים בהתאם לנוהל ההקצאות, ביום 26 אוקטובר, 2015, נחתם בין העירייה לבין העותר הסכם להקצאת מקלט ללא תמורה, לתקופה של 5 שנים (נספח ע/2 לעתירה) ("הסכם ההקצאה").

הסכם ההקצאה

17. במבוא להסכם ההקצאה הובהר, כי העירייה מוכנה למסור את החזקה במקלט לצורך פעילות קהילתית ולצורך זה בלבד, בהתאם לתנאי הסכם ההקצאה, וכי העותר מסכים לקבל את החזקה בנכס לרשותו לצורך פעילות קהילתית.
18. כן הובהר (במבוא להסכם ההקצאה), כי הנכס וניהולו יהיו בידי העותר במסגרת המטרה שלשמה הוקם.

19. עוד הובהר במבוא להסכם ההקצאה, כי ההקצאה בוצעה על פי נוהל ההקצאות, לרבות קריטריונים להקצאת קרקעות, הגשת הבקשה והמסמכים הנדרשים, הליך ההקצאה וכיוצ"ב.
20. סעיף 2.ב. להסכם ההקצאה קובע, כי "העירייה מעניקה בזאת לעמותה רשות שימוש במבנה כמתואר במבוא למטרת פעילות קהילתית, ולמטרה זו בלבד, וזאת לתקופה ולפי יתרת התנאים המפורטים בהסכם".
21. סעיף 2.ג. להסכם ההקצאה מוסיף וקובע, כי "כל שינוי מהמטרה כמפורט בס"ק ב' לעיל טעון את אישורה של העירייה מראש ובכתב".
22. סעיף 3.ב.ג. להסכם ההקצאה קובע, כי רשות החזקה והשימוש בנכס תתבטל לאחר שמלאו שבועיים למסירת דרישה בכתב מאת העירייה לפנות את הנכס או הודעה על ביטול מתן הרשות, וזאת מבלי שמוטלת על העירייה חובה לנמק את דרישתה או הודעתה, כאשר סמכותה זו שמורה לה בלעדית.
23. סעיף 4.א. להסכם ההקצאה קובע, כי "מטרת ההקצאה היא ליתן לעמותה זכות שימוש במבנה ציבור, והעמותה מתחייבת בזאת להשתמש במבנה למטרת פעילות קהילתית בלבד ולא לשום מטרה אחרת"; וסעיף 4.ב. להסכם ההקצאה מוסיף ומבהיר, כי "אם יעשה במבנה שימוש למטרה אחרת מהמטרה דלעיל תבוא זכות השימוש עפ"י ההסכם לסיומה".
24. סעיף 15.א. להסכם ההקצאה קובע, כי הזכויות הניתנות לעותר מכוח ההסכם ניתנות לעותר ולו בלבד, וסעיף 15.ה. להסכם ההקצאה מוסיף וקובע, כי "נמצא על ידי העירייה כי כל אדם אחר או גוף כלשהו עוסק בקרקע ובמבנה בכל צורה שהיא, יראו בכך העברת זכויות שלא בידיעת העירייה".
25. במסגרת התנאים היסודיים להסכם ההקצאה (סעיף 17), קובע סעיף 17.א. כי "ההקצאה תשמש אך ורק למטרה לשמה ניתנה", וסעיף 17.ב. מוסיף וקובע, כי "העמותה תעמוד בתנאים המיוחדים ובתבחינים הכלליים שקבעה העירייה בקשר להקצאה".
26. סעיף 17.ט. להסכם ההקצאה מבהיר, כי "אי עמידה בתנאים ובהתחייבויות לעיל תביא לביטול ההסכם והשבת המבנה מיידית לחזקת העירייה".
27. סעיף 17.יא. להסכם ההקצאה קובע, כי: "לא תיעשה במבנה פעילות שונה מהפעילות עבורה הוקצה המבנה לעמותה. כמו כן, לא תיעשה במבנה פעילות עסקית ומסחרית למטרות רווח", וסעיף 17.יג. להסכם ההקצאה קובע מפורשות, כי "לא יעשה שימוש במבנה לפעילות פוליטית ו/או מפלגתית".
28. סעיף 18.א.1. להסכם ההקצאה קובע, כי העירייה תהא רשאית לבטל לאלתר את ההסכם ואת רשות השימוש מכוחו מכל עילה שהיא, על פי שיקול דעתה הבלעדי, ולברות כאשר העמותה הפרה את ההסכם הפרה יסודית, כמפורט בהסכם; וסעיף 18.ב. מדגיש את זכותה של העירייה לבטל את ההסכם מכח כל עילה שבדין ו/או על פי הסכם, ובכלל זה לבטל ההסכם עקב הפרתו על ידי העותר.

29. במסגרת סעיף 19.י. להסכם ההקצאה, העותר התחייב כי במקרה של פינוי – לא יהיה לו כל טענה או תביעה כספית ו/או אחרת נגד העירייה בגין הנכס ו/או החזרתו.
30. סעיף 21 להסכם ההקצאה מבהיר, כי "שום ויתור, הנחה, הימנעות מפעולה במועדה או ארכה מצד העירייה, לא ייחשבו כויתור על זכויותיה ובכלל זה לא ישמשו כמניעה לתביעת פינוי או תביעה אחרת על ידה, אלא אם נעשו בכתב, מראש ובאופן מפורש, בחתימתם של שני הצדדים באמצעות מורשי החתימה מטעמם".

נוהל ההקצאות

31. יובהר, כי הוראות הסכם ההקצאה תואמות את דרישות נוהל ההקצאות (נספח ע/3 לעתירה), הקובע (בסעיף 8 לנוהל), כי ההסכם בין הגוף המקבל לבין הרשות המקומית יכלול, בין היתר, את ההתחייבויות שלהלן אשר יהוו תנאים יסודיים להסכם:
- 31.1 ההקצאה תשמש אך ורק למטרה לשמה ניתנה (סעיף 8.א. לנוהל);
- 31.2 הגוף יעמוד בתנאים המיוחדים ובתבחינים הכלליים שקבעה הרשות המקומית בקשר להקצאה (סעיף 8.ב. לנוהל);
- 31.3 אי עמידה בתנאים ובהתחייבויות לעיל תביא לביטול ההסכם והשבת הקרקע מיידית לחזקת הרשות המקומית (סעיף 8.י. לנוהל).
32. ואכן, סעיף 4 לנוהל ההקצאות קובע, כי "ועדת ההקצאות, לאחר התייעצות עם הגורמים המקצועיים ברשות המקומית הנוגעים בדבר, תגבש הצעת תבחינים להקצאת קרקעות בתחום הרשות המקומית. התבחינים יהיו שוויוניים וענייניים בהתחשב בכל חלקי האוכלוסיה בתחום הרשות המקומית. התבחינים יכללו הוראות בדבר סוג השימושים להם תוקצה הקרקע, הוראות בדבר היחס שבין הקרקע לבין צרכי כלל התושבים, וצרכי התושבים המתגוררים בסמיכות לקרקע, הוראות בדבר צרכיה המיוחדים של אותה רשות וכיו"ב".
33. סעיף 5 לנוהל ההקצאות, המפרט אילו עקרונות יכללו התבחינים, קובע, בין היתר, כי "לא תעשה בקרקע פעילות שונה מהפעילות עבורה הוקצתה לגוף. כמו כן, לא תעשה בקרקע פעילות עסקית ומסחרית למטרות רווח" (סעיף 5.2.); וכן כי "לא יעשה שימוש בקרקע לפעילות פוליטית או מפלגתית" (סעיף 5.ט.).

נוהל ההקצאות העירוני

34. בהתאם לנוהל ההקצאות, העירייה קבעה תבחינים במסגרת הנוהל העירוני להקצאות קרקע ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית, שאושר במועצת העירייה ביום 1 פברואר, 2012 ("נוהל ההקצאות העירוני").

נספח 4 העתק נוהל ההקצאות העירוני מצ"ב ומסומן כנספח 4.

35. במסגרת "עקרונות כלליים להקצאה", בסעיף 3 לנוהל ההקצאות העירוני נקבע, כי ועדת ההקצאות תמליץ על הקצאת קרקע לגופים הפועלים בתוך תחום הרשות.
36. בסעיף 10 לנוהל ההקצאות העירוני נקבע, כי "על הפעילות המבוקשת להיות בעלת ערך מוסף מבחינת תרומתה לרווחת תושבי באר שבע וסיועה לעירייה במילוי תפקידיה. אין די בכך שהגוף הפונה פועל שלא למטרות רווח בלבד".
37. בעמ' 9 לנוהל ההקצאות העירוני, תחת הכותרת "הפעילות והשימוש בנכס", נקבעו הוראות התואמות את הוראות נוהל ההקצאות, לפיהן, בין היתר: "לא תעשה בנכס פעילות שונה מהפעילות עבורה הוקצה הנכס לגוף המבקש"; "לא תעשה בנכס פעילות פוליטית או מפלגתית"; "לא תעשה בנכס פעילות עסקית ומסחרית למטרות רווח"; "לא תעשה בנכס פעילות הגורמת מטרד בלתי סביר לתושבי הסביבה" ועוד.
38. בעמ' 11 לנוהל ההקצאות העירוני, תחת הכותרת "תנאים הכרחיים בחוזה", פורטו התחייבויות מקבל ההקצאה, הכוללות, בין היתר: "כי השימוש שיעשה בנכס העירוני יהיה בהתאם למטרת ההקצאה וכי לא יעשה כל שימוש אחר בנכס"; "שלא לקיים במקרקעין שהוקצו כל פעילות עסקית ומסחרית למטרות רווח...שלא לקיים במקרקעין שהוקצו כל פעילות פוליטית או מפלגתית ו/או לא לעשות שימוש בהם לפעילות זו"; "שלא להעביר את המקרקעין לתפעול ו/או שימוש של גוף אחר"; "שלא לקיים במקרקעין שהוקצו פעילות המיועדת לקידום ענייניו של סקטור עסקי ו/או מקצועי".
39. בהמשך, בעמ' 12 לנוהל ההקצאות העירוני, פורטו התחייבויות מקבל ההקצאה לפיהן "יעמוד בתנאים המיוחדים ובקריטריונים אשר נקבעו ע"י העירייה בקשר להקצאה"; הובהר כי "אי עמידה בתנאי ההסכם תביא לביטולו המידי ולהשבת הנכס באופן מידי לחזקת העירייה"; הובהר כי העירייה תהא רשאית לבטל את החוזה, בין היתר, בגין "שימוש בנכס שלא על פי מטרת ההקצאה", וכן כאשר "הפעילות המתבצעת בנכס אינה מהווה עוד חלק מצרכי השכונה/האזור/העיר (בהתאם לסיווג יעד השימוש בנכס שעל פיו הוקצה הנכס מלכתחילה) ו/או מכבידה על החיים בסביבת הנכס ללא טעם מוצדק ו/או במידה בלתי סבירה".

הפרות העותר

40. ביום 24 פברואר, 2015, ערך העותר אירוע השקת ספר בנכס, במסגרתו, על פי פרסומי העותר, תוכננה מכירה של עותקי הספר בנכס, כאשר בסופו של דבר אסף העותר כספים מהבאים לאירוע לצורך רכישה מרוכזת של עותקי הספר.

נספח 5 העתק פרסומי העותר בקשר לאירוע השקת הספר מצ"ב ומסומן כנספח 5.

41. יצוין, כי פעילות מסחרית זו של העותר בנכס נעשתה, אמנם, טרם חתימת הסכם ההקצאה, אך למעלה משנה לאחר שהעותר הגיש את הבקשה להקצאה, בהתאם לנוהל ההקצאות האוסר מפורשות עשיית פעילות עסקית ומסחרית למטרות רווח בנכס.

42. במהלך חודש יולי 2015, העירייה קיבלה תלונות רבות על כוונת העותר לעשות שימוש בנכס לצרכים פוליטיים, וזאת לצורך הקרנת הסרט "רעד בעזה", שנטען שהינו בעל אופי פוליטי מובהק ובעל תוכן שנוי במחלוקת.
43. ביום 12 יולי, 2015, בעקבות תלונות אלה, פנה היועץ המשפטי של העירייה, עו"ד חיים טורקל, למנכ"לית העותר, גבי חיה נח, טלפונית, לצורך בירור העניין.
44. בשיחת הטלפון הבהירה מנכ"לית העותר כי אכן בכוונת העמותה להקרין את הסרט בנכס באותו היום, ואף לערוך, בסיומה של ההקרנה, פאנל בנושא בהשתתפות יוצרי הסרט ומשתתפיו.
45. מנכ"לית העותר הבהירה ליועמ"ש העירייה, כי פעילות העותר בנכס נושאת אופי פוליטי.
46. יועמ"ש העירייה הבהיר למנכ"לית העותר, כי פעילות פוליטית בנכס ציבורי שהוקצה לעותר היא אסורה ומהווה הפרת הסכם בין הצדדים; ביקש מיוזמתו לצפות בסרט (ולא כנטען בעתירה), ולאחר מכן שוחח בשנית עם מנכ"לית העותר.
47. בשיחה, יועמ"ש העירייה הבהיר כי הקרנת הסרט בנכס פוגעת ביחסי השכנות עם התושבים, עלולה לגרום לפגיעה ברגשות חלק מהם, ובשל כך לגרום להפרעה לציבור; וזאת כאשר העותר התחייב לשמור על יחסי שכנות טובים ולהימנע מלגרום כל הפרעה, מטרד וכד'. יצוין, כי יועמ"ש העירייה כלל לא התייחס במהלך השיחה לסצנה הנטענת בסעיף 9 לעתירה.
48. על דברים אלה חזר יועמ"ש העירייה בפנייתו בכתב למנכ"לית העותר באותו היום (נספח 6/ע לעתירה), בהזכירו כי במסגרת הסכם ההקצאה, עליו העותר צפוי לחתום, מתחייב העותר להשתמש בנכס רק למטרת ההקצאה ולא לעשות בו שימוש פוליטי, והכל בהתאם לנוהל ההקצאות.
49. בהתאם לכך, יועמ"ש העירייה הודיע כי העירייה דורשת מהעותר להימנע מהקרנת הסרט ומכל פעילות פוליטית אחרת בנכס.
50. במענה לפניית יושבי ראש איגודים מקצועיים בקולנוע ובטלוויזיה מיום 14 יולי 2015 (נספח 7/ע לעתירה), דחה יועמ"ש העירייה, במכתבו מיום 15 יולי, 2015 (נספח 8/ע לעתירה), את הניסיון להסיט את הדיון למאבק, לכאורה, בין אלו הדוגלים בחופש הביטוי לבין אלו הפוגעים בו.
51. יועמ"ש העירייה הבהיר, כי העירייה דגלה, דוגלת ותמשיך לדגול בעקרון חופש הביטוי, בפלורליזם בכלל ובפלורליזם הפוליטי בפרט, והיא מכירה בזכותו של כל אחד לדעות והשקפות שונות.
52. יועמ"ש העירייה הוסיף, כי יחד עם זאת – חובתה של העירייה לפעול בהתאם לחוק, לעקרון השוויון ולהסכמים בין צדדים, ומתפקידה, במסגרת עקרונות אלו, לשמור על האינטרס

הציבורי.

53. יועמ"ש העירייה הבהיר, כי העירייה אוסרת על כל פעילות פוליטית בנכסיה העירוניים, המוקצים לשימוש ללא תמורה, וזאת מימין או משמאל, של דתיים ושאינם דתיים, של יהודים ולא יהודים.
54. יועמ"ש העירייה הזכיר, בהקשר זה, כי הנכס נמסר לשימוש העותר לצורך קיומו של "בית תרבות ערבי-יהודי", כאשר הדברים מדברים בעד עצמם.
55. יועמ"ש העירייה הסביר, כי לאחר שמנכ"לית העותר הבהירה לו כי פעילות העותר בנכס נושאת אופי פוליטי, לא היה כל צורך להידרש לשאלה האם מדובר בפעילות פוליטית, אם לאו.
56. יועמ"ש העירייה הוסיף, כי הפעילות שהעותר ביקש לקיים חורגת מהמטרות לשמן הוקצה הנכס, בניגוד להסכם בין הצדדים, וכן עלולה לפגוע ביחסי השכנות עם תושבי העיר בכלל ותושבי השכונה בפרט ולגרום להפרעה לציבור (אף זאת בניגוד להסכם), וכאינדיקציה לכך - ההתנגדות העזה שהפעילות עוררה.
57. יועמ"ש העירייה הבהיר, כי במסגרת ההסכם החדש עליו אמור העותר לחתום (הסכם ההקצאה), העותר מתחייב מפורשות שלא לעשות פעילות פוליטית בנכס. משכך, העירייה לא ביקשה לפגוע בחופש הביטוי, לא ביקשה להגביל דעות או לקבוע תכנים – אלא אך לקיים את הוראות ההסכם, כפי שהיא דורשת באופן שוויוני מכל גוף המשתמש בנכסיה.
58. יועמ"ש העירייה סיכם את דבריו בהבהירו, כי "חשיבותו של עיקרון חופש הביטוי מוסכם על כולנו. עם זאת, העירייה אינה חייבת, ככל שזו מדיניותה כלפי כולי עלמא וזו עמדתה הננקטת באופן שוויוני, לאשר לגופים לעשות שימוש במבניה לצורך הצגתן של עמדות פוליטיות שנויות במחלוקת". יועמ"ש העירייה אף הצביע על הסכנה שב"מדרון חלקלק" בציינו, כי "אין ספק, כי ארוע הנושא אופי פוליטי מסוים יפתח פתח לדרישה מגורמים שונים בנכסים עירוניים אחרים לקיים ארועים פוליטיים אחרים שנויים במחלוקת בצורה עזה".
59. יועמ"ש העירייה הדגיש את זכותה, שלא לומר חובתה של העירייה למונע פגיעה של ממש באינטרס ציבורי ברור, בהיותה מייצגת את כלל ציבור תושביה.
60. יצוין, כי בהתאם לדרישת העירייה, העותר הודיע כי לא יקיים את אירוע הקרנת הסרט בנכס, ולמיטב ידיעת העירייה – האירוע התקיים בתחום המועצה האזורית שער הנגב.
61. מסיבה זו לא ראתה העירייה טעם במתן מענה לפניית האגודה לזכויות האזרח מיום 20 יולי, 2015 (נספח ע/9 לעתירה).
62. יצוין, כי העירייה קיבלה לידיה העתק ממכתב המשנות ליועץ המשפטי לממשלה לאגודה לזכויות האזרח מיום 26 אוקטובר, 2015 (נספח 11 לעתירה), בו הובעה עמדתן לפיה של לקרוא את המונח "פעילות פוליטית" המופיע בנוהל ההקצאות כך שהוא מתייחס רק לפעילות פוליטית הקשורה במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית, וכי לא היה בנימוקי מכתבה של העירייה ליושבי ראש איגודים מקצועיים בקולנוע ובטלוויזיה כדי להצדיק את דרישת העירייה לבטל את

פעילות מפלגתית בנכס וציון יום הנכבה

63. העירייה למדה את עמדתן של המשנות ליועץ המשפטי לממשלה, ממנה עולה כי אף לשיטתן – אסור לעותר לקיים בנכס פעילות פוליטית כלשהי, הקשורה במישרין, או אף בעקיפין, לפעילות מפלגתית. והנה, חודשים ספורים בלבד לאחר מכן, ביום 18 מאי, 2016, קיים העותר בנכס, במשותף עם מפלגת "חד"ש – חזית דמוקרטית לשלום ולשוויון", כנס בשם "48 לא נעצר", "לזכר 68 שנים לנכבה", במסגרתו הושמעו "עדויות על הגירוש" והצגת הסרט "מדבר ריק".

64. במסגרת מכתב תודה שפרסם העותר בדף הפייסבוק שלו ביום 20 מאי, 2016, לאחר קיום הכנס, הודה העותר "לדוברים האמיצים" שדיברו על "תפיסת האזרחות של הפלסטינים" ועל "זכות השבות", בצרפו תמונות מהכנס.

נספח 6 העתק פרסומי העותר בקשר לנכס מפלגת חד"ש מצ"ב ומסומן כנספח 6.

65. מעשה זה של העותר היווה הפרה בוטה של הסכם ההקצאה והוראות נוהל ההקצאות, כאשר אין חולק (אף לשיטתו של העותר, הנאחו בעמדת המשנות ליועמ"ש לממשלה) שעסקינן בפעילות פוליטית, הקשורה במישרין לפעילות מפלגתית, שהעותר קיים בנכס.

66. יצוין, כי מעבר לקיום הפעילות המפלגתית, עצם עריכת כנס המציין "68 שנים לנכבה" אף העמיד את העירייה בסיכון כלכלי, וזאת לנוכח סעיף 3ב(ב)(4) לחוק יסודות התקציב, תשמ"ה-1985, המעניק סמכות לשר האוצר להפחית העברת סכומים לעירייה מתקציב המדינה, בשל תמיכתה בעותר (בעצם הקצאת הנכס לשימוש ללא תמורה), על רקע "ציון יום העצמאות או יום הקמת המדינה כיום אבל", המתגלם במונח "נכבה" ("האסון" או "המכה" בערבית), שכידוע מתייחס, בנרטיב הפלסטיני, לאירועים שהובילו להקמת מדינת ישראל, וזאת במלאות 68 שנים לעצמאותה באותה שנה.

כנס סרבנות הגיוס שאירגן העותר בנכס

67. במהלך חודש אוקטובר, 2016, נודע לעירייה כי בכוונת העותר לקיים בנכס אירוע בשם "מי מפחד מחופש מצפון", בשיתוף עם תנועת "יש גבול", העוסק בנושא סרבנות גיוס, הכולל דיון בהשתתפות סרבני גיוס, שריצו תקופות מאסר בשל סירובם לשרת בצה"ל מטעמי מצפון.

68. בעקבות זאת, ועל רקע ניסיון העבר, החליטה העירייה לפנות למשרד הפנים לצורך קבלת הנחיותיו לגבי אופן יישומו של נוהל ההקצאות בהקשר של כנס סרבנות הגיוס. בהתאם להמלצת משרד הפנים, העירייה פנתה בעניין זה למשרד היועמ"ש לממשלה, ועמדת נציג המשרד הייתה שאין למנוע את קיומו של הכנס.

69. בהמשך לכך, ביום 14 אוקטובר, 2016, פנה המשיב 1, ראש העירייה, מר רוביק דנילוביץ', למנכ"לית העותר.

נספח 7 העתק מכתב ראש העירייה למנכ"לית העותר מיום 14 אוקטובר, 2016, מצ"ב ומסומן כנספח 7.

70. ראש העירייה עדכן את מנכ"לית העותר באשר לעמדת משרד היועמ"ש לממשלה, בציינו כי על אף שלמיטב הבנתו הנחיות היועמ"ש לממשלה בסוגיה זו אינן מחייבות את העירייה, החליט כי לא יפעל בניגוד לעמדה זו.

71. יחד עם זאת, בשל המסר הבלתי ראוי, הבלתי מוסרי והבלתי צודק שמעביר אירוע כנס סרבנות הגיוס, ראש העירייה פנה למנכ"לית העותר בקריאה (להבדיל מדרישה) לבטל את קיומו של האירוע, וזאת בכוח ההיגיון וההבנה, ולא בכוח השררה.

72. ראש העירייה הדגיש, כי העירייה הינה רשות ציבורית שפועלת לרווחת כל תושביה, על גווניהם השונים; כי העירייה דגלה, דוגלת ותמשיך לדגול בעקרון חופש הביטוי והיא מכירה בזכותו של כל אחד לדעות והשקפות שונות, אף אם מדובר בהשקפות המעוררות כעס ושאת נפש.

73. יחד עם זאת הדגיש ראש העירייה, כי העירייה אינה יכולה להסכים לכך שהעותר יפעל בניגוד למטרותיו המוצהרות ובניגוד למטרות לשמן הוקצה לו נכס ציבורי, קרי: במקום פעילות לקידומו של דו קיום ואחוה בין ערבים ויהודים בנגב, העמקת הקשר וההבנה ביניהם וכו', שם לו העותר למטרה לעורר פרובוקציות חוזרות ונשנות, אם בפעילות מתריסה כנגד המדינה ואם בפעילות מתריסה כנגד צבא ההגנה לישראל.

74. כפי שציין ראש העירייה במכתבו:

"לא היה ברור לי לפני שנה ולא ברור לי עכשיו, כיצד האירוע אותו העמותה מבקשת לקיים מקדם ומעמיק את הקשר וההבנה בין שני העמים. לא ברור לי כיצד האירוע המתוכנן מסייע להתמודדות עם מכלול הבעיות המשותפות לתושבי האזור וכיצד הוא תורם לשוויון זכויות בין יהודים וערבים."

75. ראש העירייה הבהיר, כי בכוונתו להורות על בדיקת הפעילות שמבצע העותר בנכס לאור הסכם ההקצאה ולאור מטרותיו המוצהרות.

76. ראש העירייה הבהיר, כי העירייה לא תסכים לפעילות בניגוד לחוק בנכסיה, ובכלל זאת לא תסבול קריאה לדבר עבירה או הסתה כנגד המדינה, צבאה או חייליה, כשהוא מזכיר שסירוב להתגייס ו/או הסתה/שידול לסירוב כאמור, הינן עבירות על פי חוק העונשין.

77. ראש העירייה הודיע, כי ככל שיתברר שזו הייתה מהות הפעילות, כולה או חלקה, הרי שהדבר מהווה הפרה בוטה ויסודית של הסכם ההקצאה, על כל המשתמע מכך.

78. ראש העירייה הביע תקווה, כי בסופו של דבר יגבר ההיגיון על כל רגש אחר והאירוע לא יתקיים כמתוכנן.

79. למרבה הצער, קריאתו של ראש העירייה נפלה על אוזניים ערלות, וביום 20 אוקטובר, 2016,

העותר קיים את כנס סרבנות הגיוס בנכס, תוך התעלמות מוחלטת מפנייתו של ראש העירייה.

אירגון עימותים באום אל חיראן

80. ביום 17 ינואר, 2017, העותר, המכונה "פורוס דו קיום", שמטרתו המוצהרת הן העמקת הקשר וההבנה בין יהודים וערבים בנגב וחינוך לסובלנות ושהנכס הוקצה לו מאת העירייה למטרת פעילות קהילתית, פרסם, בדף הפייסבוק הרשמי שלו, קריאה לבוא לכפר אום אל חיראן למחרת היום, 18 ינואר, 2017, על מנת למנוע פעולה שלטונית חוקית של הריסת מבנים, שנבנו שלא כדין ושהוצא לגביהם צו הריסה שיפוטי כדין – לאחר שנידון והוכרע בכל הערכאות.
81. בעקבות קריאה זו, נתקלו כוחות הביטחון בפעילים מטעמו של העותר, וכידוע – תוצאות הפינוי היו טראגיות וכללו שני הרוגים על רקע עימותים אלימים.
82. כשבועיים וחצי בלבד לאחר מכן, ביום 8 פברואר, 2017, פעל העותר במתכונת דומה.
- נספח 8 העתק קריאות העותר לעימותים באום אל חיראן, מצ"ב ומסומן כנספח 8.

אירוע ההסברה ליצירת עימותים מול כוחות הביטחון ותיעודם

83. ביום 19 אפריל, 2017, העותר, בתמיכת האגודה לזכויות האזרח וארגונים נוספים, קיים בנכס אירוע הסברה כיצד להתגרות בחיילים וליצור פרובוקציות מול כוחות הביטחון, ודרכי צילום והקלטה אפקטיביים של אירועים אלו, בגלוי ובסתר, תחת הכותרת "צילום אפקטיבי בהפגנות ואירועי מחאה".
84. יצוין, כי העירייה קיבלה, בין היתר, פניה בעניין זה מאחת מחברות מועצת העירייה, הקובלת על כך שזו אינה הפעם הראשונה שהעותר, שקיבל מקלט השייך לציבור תושבי העיר לצרכים שונים בתכלית וששמו הפורום לדו קיום, פועל לא על מנת ליצור דו קיום אלא שנאה וקיטוב בין האוכלוסיות ובינן לשלטון, וקראה להחזיר את המקלט לתושבים ולא לתת יד לשימוש לרעה ברכושם של תושבי העיר.
- נספח 9 העתק פניית חברת מועצת העירייה, מצ"ב ומסומן כנספח 9.
85. ביום 7 מאי, 2017, ערך מפקח נכסים של העירייה, ביחד עם נציג ממחלקת מקלטים, ביקור תקופתי בנכס, בעת שהתקיימה בו פעילות.
- נספח 10 העתק דוח פיקוח, מעקב ובקרה על הקצאת נכסים מיום 16 מאי, 2017, מצ"ב ומסומן כנספח 10.
86. כמפורט בדוח, ממצאי הביקור היו, כי השימוש בנכס לא נעשה בהתאם למטרה שלשמה הוא הוקצה; כי השימוש בנכס לא נעשה על ידי העותר בלבד וכי הוא משמש לפעילות של גופים אחרים; כי מתקיימת בנכס פעילות שונה מהפעילות עבורה הוקצה הנכס לעותר (כגון פעילות מסחרית, עסקית, פוליטית או מפלגתית), וכי פעילות העותר מהווה הפרעה ומטרד לתושבי

הסביבה.

87. ביום 11 מאי, 2017, שלח מפקח הנכסים של העירייה מכתב למנכ"לית העותר (נספח ע/13 לעתירה).
88. במכתבו, מפקח הנכסים הזכיר כי בהסכם ההקצאה התחייב העותר להשתמש בנכס למטרות פעילות קהילתית בלבד, כאשר אישור ההקצאה נעשה בהסתמך על מסמכים שהוצגו על ידי העותר, וביניהם תעודת רישום העותר כעמותה, בה פורטו מטרות העותר: "העמקת הקשר וההבנה בין יהודים וערבים בנגב. יצירת מסגרות לפעילות יהודית-ערבית משותפת בנגב לשם התמודדות קהילתית עם מכלול הבעיות המשותפות לתושבי האזור, חינוך לסובלנות ופעילות למען שוויון זכויות בין יהודים לערבים".
89. המפקח על הנכסים ציין, כי מבדיקה תקופתית שערך וממידע שהתקבל, נמצא כי בתקופת ההקצאה התקיימו בנכס העירוני שהוקצה לעותר מספר פעילויות המהוות, על פניו, חריגה בוטה והפרת תנאי הסכם ההקצאה. בהקשר זה הזכיר מפקח הנכסים את אירוע עידוד הסרבנות לגיוס לצה"ל ואת אירוע ההסברה ליצירת עימותים עם כוחות הביטחון ותיעודם.
90. המפקח על הנכסים ציין, כי קיומם של אירועים אלה סותר את מטרות העותר, כפי שהוצגו בפני העירייה, באשר הם אינם מהווים "פעילות קהילתית" בהתאם לתנאי ההקצאה.
91. המפקח על הנכסים ציין, כי הטענה שמטרת העותר הינה יצירת לכידות וסולידריות חברתית אינה עולה בקנה אחד עם העיסוק בפועל בנושאים המכרסמים, לדעת רבים, תחת ערכי החברה הישראלית וערכי מדינת ישראל ותכליתם, לכאורה, ליצור פרובוקציות.
92. המפקח על הנכסים הוסיף, כי פעילויות אלו פוגעות ברגשות ציבור גדול באופן החורג ממתחם הסבירות.
93. המפקח על הנכסים התריע בפני העותר, כי בעצם קיום אירועים מסוג זה, העותר הפר את תנאי סעיף 17(ג) להסכם ההקצאה, המהווה תנאי יסודי להסכם, ולפיו "לא יעשה שימוש במבנה לפעילות פוליטית ו/או מפלגתית".
94. המפקח על הנכסים הוסיף, כי בנוסף על האמור, בהעמדת הנכס לרשות תנועות וגופים אחרים, דוגמת תנועת "יש גבול", הפר העותר את סעיף 15(א) להסכם ההקצאה, לפיו "הזכויות הניתנות לעמותה ניתנות לה בלבד", וכן את הוראת סעיף 17(ב) להסכם ההקצאה, לפיו "לעמותה לא תהא הסמכות להעביר המבנה", אשר מהווים תנאי יסוד להסכם.
95. המפקח על הנכסים הזכיר לעותר את סעיף 4(ב) להסכם ההקצאה, הקובע מפורשות כי כל שימוש בנכס למטרה שאינה קהילתית יוביל לסיום ההסכם ולביטול זכות השימוש של העותר בנכס, ואת סעיף 18(א) להסכם ההקצאה, הקובע ביטולו של ההסכם לאלתר במקרה של הפרה יסודית מצד העותר.
96. את מכתבו, המפקח על הנכסים סיים בבקשה לקבלת התייחסותו של העותר לאמור במכתב, ובעיקר לשאלה מדוע לא יבוטל הסכם ההקצאה, וזאת בתוך 7 ימים ממועד קבלת המכתב.

97. המפקח על הנכסים הבהיר, כי מכתבו והתייחסות העותר, ככל שתועבר – יועברו לוועדת ההקצאות על מנת שתגבש המלצתה למועצת העירייה בדבר ההליכים שיש לנקוט בנסיבות אלו.
98. העותר לא השיב למכתבו של המפקח על הנכסים. חלף זאת, בחלוף 10 ימים, שלחה האגודה לזכויות האזרח מכתב לראש העירייה (נספח ע/15 לעתירה), במסגרתו, לאחר שנטען כי מכתבו של מפקח הנכסים "מנוסח בלשון בוטה ומשתלחת", ניסתה האגודה לזכויות האזרח "לגמד" את האירועים שקיים העותר בנכס ולהציגם באור "תמים", כביכול (לא כנס לעיזוד סרבנות גיוס אלא "דיון ציבורי" בנושא; לא הדרכה ליצירת פרובוקציות וצילומן, אלא סדנת צילום שמטרתה "להגן על המפגינים" מפני התנהגות לא נאותה של שוטרים; לא העברת הנכס לשימושם של ארגונים אחרים, אלא "פעילויות בשיתוף פעולה עם ארגונים נוספים").
99. אך לעיקר טענותיו של המפקח על הנכסים לא הייתה בפי האגודה לזכויות האזרח תשובה כלשהי (במכתבה המשתרע על פני שלושה עמודים): **כיצד** מתיישבים אירועים אלה (אף לו "תמימים" היו, כפי שנעשה ניסיון להציגם) **עם מטרותיו של העותר ועם מטרת ההקצאה**.
100. ביום 4 יוני, 2017, השיבה העירייה למכתבה של האגודה לזכויות האזרח (נספח ע/16 לעתירה).
101. העירייה ביקשה להבהיר, כי לאור העובדה שנקבע פגישה בעניין ליום 5 יולי, 2017, במעמד ראש העירייה, הרי שעד לקיום הפגישה אין בכוונת העירייה לנקוט בצעדים כלפי העותר.
102. העירייה הבהירה, כי מבלי להידרש לגופו של עניין ולעובדות כל אירוע, העירייה עדיין סבורה שאין ממש בטיעונים שהעלתה האגודה לזכויות האזרח ובהסברים שניתנו, ושהפעילות שמתבצעת והתבצעה בנכס אינה עומדת בקנה אחד, לכל הפחות, עם הוראות ההסכם ומטרותיו.
103. העירייה ביקשה להבהיר ולהדגיש, כי אין בכוונתה להתערב בתכנים המועברים על ידי העותר במסגרת פעילותו ו/או לפגוע כהוא זה בחופש הביטוי של העותר וחבריו, **ככל שפעילות זו תיעשה בכל מקום אחר שאינו בתחום מבנה עירוני שהוקצה לעותר**, והודיעה כי כל עוד הפעילות מתבצעת במבנה עירוני, היא תתקיים בהתאם לכללים שסוכם והוסכמו בין הצדדים.
104. בעקבות מכתב נוסף מאת האגודה לזכויות האזרח מיום 8 יוני, 2017 (נספח ע/17 לעתירה), העירייה חזרה והדגישה, במכתבה מיום 11 יוני, 2017 (נספח ע/18 לעתירה), כי כאשר הפעילות מתבצעת בתחום מבנה עירוני, סמכותה וחובתה לבחון האם התכנים תואמים את הוראות ההסכם ומטרותיו, כפי שהוסכם בין הצדדים.

פרסום העותר על כוונתו לעשות שימוש מסחרי בנכס

105. טרם יבשה הדיו על מכתבה של העירייה, נדהמה העירייה לגלות פרסום מאת העותר, על כוונתו לקיים, ביום 19 יוני, 2017, אירוע **השקה ומכירה של ספר בנכס**.

נספח 11 העתק פרסום העותר על אירוע מכירת הספר בנכס מצ"ב ומסומן כנספח 11.

106. באותו היום, לאחר שבדק את הנושא, פנה מפקח הנכסים של העירייה במכתב למנכ"לית העותר (נספח ע/19 לעתירה).
107. מפקח הנכסים הבהיר, כי קיום אירוע בעל גוון עסקי – השקה ומכירה של ספר, סותר את תנאי הסכם ההקצאה.
108. מפקח הנכסים הוסיף, כי קיום אירוע ההשקה האמור, שעיקרו מתן שימוש בנכס עירוני, שהוקצה לעותר לטובת פעילות קהילתית, לשימוש מסחרי של חברת הוצאה לאור פרטית, לצורך קידום ומכירת ספר בהוצאתה – יהווה הפרה של ממש להסכם ההקצאה.
109. מפקח הנכסים הודיע לעותר, כי חל איסור על קיום האירוע המפורט בנכס, העותר נדרש שלא לקיימו.
110. בתגובה, העירייה קיבלה מכתב מאת יועמ"ש האגודה לזכויות האזרח, עו"ד דן יקיר (ב"כ העותר בעתירה דנק) (נספח ע/20 לעתירה). במכתבו ניסה עו"ד יקיר (שהבהיר שהינו אחד מכותבי הספר) לטעון, בניגוד מוחלט לפרסומים, כי אין מדובר כלל באירוע השקה ומכירה של הספר, כי אם ב"ערב עיון", בדומה ל"אירועים לציון צאתם לאור של ספרים" המתקיימים "באוניברסיטאות ובמכוני מחקר", תוך שהוא מוסיף ומאשים את העירייה בחיפוש "תואנות מתואנות שונות" כדי לשוב ולטעון כאילו העותר הפר את הסכם ההקצאה.
111. באותו היום שלח יועמ"ש העירייה מכתב לעו"ד יקיר (נספח ע/21 לעתירה), במסגרתו הבהיר, כי טענת עו"ד יקיר, לפיה לא הייתה כוונה לערוך השקה ומכירה, אינה עולה בקנה אחד עם הפרסום מטעם העותר עצמו (נספח 11) ופרסומים נוספים אחרים (לרבות אלו של הוצאה לאור פרטית המזמינה את הציבור לערב השקה המתקיים בנכס ציבורי), מהם השתמע שזו הייתה אכן הכוונה.
112. יועמ"ש העירייה ציין, כי תחת לבקר שוב את התנהלות העירייה והגורמים מטעמה, ראוי היה כי עו"ד יקיר יסתפק בהודעה על ביטול ההשקה והמכירה.
113. יועמ"ש העירייה הוסיף, כי לעניין מהות האירוע והתאמתו למטרת ההקצאה – הוא יידון בישיבה שתתקיים בלשכת ראש העירייה.

הפגישה בלשכת ראש העירייה

114. ביום 5 יולי, 2017, התקיימה פגישה בלשכת ראש העירייה בעניין הפרותיו החוזרות ונשנות של העותר את הסכם ההקצאה. בפגישה השתתפו ראש העירייה, יועמ"ש העירייה וגורמים נוספים מטעם העירייה, מנכ"לית העותר, נציגים נוספים מטעם העותר, ועו"ד דן יקיר, ב"כ העותר מטעם האגודה לזכויות האזרח.
115. בפגישה, ראש העירייה ציין בפני נציגי העותר את התלונות הרבות שהעירייה מקבלת מגורמים רבים, לרבות מחברי מועצת העירייה, בעניין פעילותו של העותר בנכס; הבהיר כי העירייה רואה

בחומרה את התנהלות העותר ודרש כי העותר יימנע מפעילות זו ויפעל בהתאם למטרות ההקצאה ומטרות העמותה, כפי שפורטו במסמכי ההתאגדות שלו ובבקשה להקצאה, שאושרה על ידי מועצת העירייה ושעל בסיסה נחתם הסכם ההקצאה, תוך קיום הידברות עם העירייה, והציע שבכל הנוגע לאירועים פוליטיים שנויים במחלוקת – העותר ישכור מקום אחר לקיומם, כאשר אין כל מניעה, כמובן, שיתקיימו בכל מקום בעיר שאינו הנכס העירוני-הציבורי, שהוקצה לעותר למטרה שונה.

116. העירייה קיוותה כי בעקבות הפגישה, שהתקיימה ברוח טובה, העותר יקבל את הצעתה, ובכך יוכל להמשיך לקיים בנכס פעילויות העולות בקנה אחד עם מטרת ההקצאה, ואירועים מסוימים אחרים – לקיים במקום אחר בעיר, שאינו הנכס. בהקשר זה יצוין, כי במהלך הפגישה חלק מנציגיו של העותר, דווקא אלו הנמנים על המגזר הבדואי, הביעו נכונות לקבל את ההצעה.

117. למרבה הצער, תקווה זו נכזבה, כאשר פחות משבועיים לאחר מכן, העותר דחה את הצעת העירייה והעומד בראשה במכתבו מיום 17 יולי, 2017 (נספח ע/22 לעתירה).

118. דחיית הצעת העירייה קיבלה, בסמוך לאחר מכן, גם ביטוי מעשי, כאשר ביום 24 אוגוסט, 2017, העותר ערך בנכס הקרנה של הסרט "גינקשן 48" – סרטו של הבמאי אודי אלוני, הידוע כתומך גלוי של תנועת ה-BDS, ושקרא, לא אחת, להטלת חרם וסנקציות נגד מדינת ישראל, אותה הוא מאשים באפרטהייד ובאידיאולוגיה גזענית וקורא "לשחררה מהציונות". כוכב הסרט, ואחד התסריטאים הראשיים שלו הוא תאמר נפאר, שבעברו פרסם שיר אשר מאשים את ישראל בטרור כנגד הפלסטינים, מצדיק את פעולות הטרור הפלסטיניות באינתיפאדה הראשונה במדינות הכיבוש הישראלית, ואף משווה את ישראל לגרמניה הנאצית.

אירוע "אמפריית הנשק הישראלית"

119. בתחילת חודש נובמבר, 2017, הובא לידיעת העירייה, בין היתר באמצעות מכתבה של סגנית יו"ר הכנסת, חה"כ נאוה בוקר לראש העירייה (נספח ע/23 לעתירה), כי ביום 13 נובמבר, 2017, מתכנן ארגון "קואליציית נשים לשלום", במסגרת פרויקט "חמושים" שהוא מפעיל, לקיים בנכס אירוע תחת הכותרת "אימפריית הנשק הישראלית".

120. מבדיקותיה של העירייה עלה, כי "קואליציית נשים לשלום" הינו ארגון רדיקלי, שלדבריו הוא עצמו, עיקר פעילותו הוא "במאבק נגד הכיבוש של שטחי יהודה, שומרון ועזה, ונגד מדינת ישראל כחלק מקואליציית ה-BDS"; קורא להחיל על ישראל חרם מדיני וכלכלי, שואף לקדם חרם כזה על ידי ארגונים שונים בעולם ואף מביע תמיכה במאבק אלים כנגד מדינת ישראל.

נספח 12 העתק דף מידע על ארגון "קואליציית נשים לשלום" מתוך אתר מכון המחקר NGO MONITOR, מצ"ב ומסומן כנספח 12.

נספח 13 העתק פרסום של העותר בקשר לאירוע "קואליציית נשים לשלום", מצ"ב ומסומן כנספח 13.

121. ביום 7 נובמבר, 2017, פנה ראש העירייה למנכ"לית העותר בעניין זה (נספח ע/24 לעתירה).
122. במכתבו, ראש העירייה עדכן את מנכ"לית העותר, כי מהמידע שנחשף אליו בימים האחרונים עולה, לכאורה, כי הכוונה היא לקיים דין הכולל הכפשה של מדינת ישראל, ערכיה ותדמיתה.
123. ראש העירייה ציין, כי לצערו – זו לא הפעם הראשונה בה העותר מארח פעילות מסוג זה, אולם הפעם, כך נראה, הגדיש העותר את הסאה.
124. ראש העירייה ציין, כי כפי שהוכיח בעבר, הוא רואה בחופש הביטוי ערך עליון ויגן עליו, ככל הנדרש, והוסיף כי אם רוצים אותם ארגונים להשמיע את עמדותיהם, זכותם לעשות כן בכל מקום שיבחרו בעיר ועל חשבונם, אך אינו יכול לתת יד לשימוש בנכסים עירוניים הממומנים על ידי כסף עירוני לצרכים אלו. ראש העירייה הדגיש, כי לא לשם כך הוקצה המקלט, זו לא הייתה מטרת ההקצאה, גם לא מטרת העותר, כפי שהוצגה בפני ועדת ההקצאות ומועצת העיר.
125. ראש העירייה הבהיר, כי מהחומרים שנחשף אליהם, האירוע המתוכנן ליום 13 נובמבר, 2017, אינו תואם את מטרות העותר ואינו מקרב לבבות או עוסק בהידברות, עליהם מצהיר העותר בכל עת, כי אם עוסק בקיטוב והכפשה.
126. ראש העירייה הוסיף, כי בניגוד להצהרת העותר, ששימשה בסיס לאישור ההקצאה, ולפיה "מולתקא – מפגש הוא בית תרבות ערבי-יהודי מיסודו של פורום דו-קיום בנגב. בית התרבות מארח ערבי תרבות שונים, סדנאות, סרטים והרצאות, כמו גם מפגשים של קבוצות פעילות", מקיים העותר פעילויות רבות הסותרות הצהרה זו.
127. ראש העירייה הבהיר, כי קירוב לבבות, הידברות ושיתוף פעולה בין יהודים לערבים, בין בדואים לתושבי העיר, הינו חשוב ומוצדק, אך מסתבר שזו אינה עיקר הפעילות, לא באירוע נשוא פנייתו ולא באירועים קודמים לגביהם נדרשה העירייה בעבר.
128. ראש העירייה הזכיר את הישיבה שהתקיימה בין הצדדים ברוח טובה, בה נתבקש העותר להימנע מפעילות מעין זו בנכס העירוני, לקיים הידברות עם העירייה ולפעול בהתאם למטרות ההקצאה ומטרות העמותה, בציינו כי העותר בחר להתעלם מבקשה זו, ואף חמור מכך – הקצין את התכנים והפעילויות.
129. ראש העירייה ציין, כי משך זמן רב עמדה העירייה, נשכה שפתיה ואפשרה לעותר להמשיך בפעילות, בתקווה שבסופו של יום השכל הישר וההיגיון יגברו, אך לצערה התבדתה, וכדבריו: "עוד אירוע ועוד אירוע, עוד הקצנה ועוד הקצנה, כאילו כל מטרתכם הינה לעורר פרבוקציות, שיאדירו שמה של העמותה בפני תומכיה (אפשר להוסיף, כנראה לצורך גיוס כספים להמשך פעילותה)".
130. ראש העירייה הודיע, כי לאור העובדה כי מבחינתו גדשה הסאה ואינו יכול עוד לתת להמשך פעילות מתריסה, מפלגת, פרובוקטיבית ובעיקר – העומדת בניגוד למטרות ההקצאה ומטרות

העמותה, והכל בנכס עירוני, הוא פונה לעותר בדרישה לבטל את האירוע המתוכנן ולקיימו בנכס אחר. ראש העירייה סיים את דבריו בקריאה לעותר:

"הנכס מתבקשים שלא לתת לאותם קיצונים משני הצדדים ללבות יצרים, לפלג ולהכפיש ולבחור בדרך של הידברות וקבלת האחר. זו דרכה של העיר וזו דרכם של תושביה. כולי תקווה שתפעלו כך."

131. יחד עם זאת הבהיר, כי אם העותר יקיים את האירוע על אף האמור לעיל, לא תיוותר בידיו הברירה אלא לפנות למישור המשפטי.

132. ביום 13 נובמבר, 2017, תוך התעלמות מוחלטת ובוטה מקריאתו של ראש העירייה, קיים העותר את האירוע בנכס.

מכתב העירייה בעניין שימוע לפני ביטול הסכם ההקצאה

133. בעקבות זאת, משלא הותיר העותר בידי העירייה כל ברירה, הוציאה העירייה ביום 14 נובמבר, 2017, באמצעות יועצה המשפטי, מכתב שכותרתו "שימוע לפני ביטול הסכם הקצאת מקלט ד/17 ברח' שלמה המלך" (נספח ע/26 לעתירה).

134. במכתבה, הזכירה העירייה את התחייבות העותר, בהסכם ההקצאה, להשתמש בנכס למטרת פעילות קהילתית בלבד ולא לשום מטרה אחרת, כאשר תנאי זה, כמו גם התנאי לפיו לא ייעשה שימוש בנכס לפעילות פוליטית ו/או מפלגתית, מהווים תנאים יסודיים להסכם.

135. העירייה הזכירה, כי למרות האמור בהסכם ההקצאה ועל אף דרישתו של ראש העירייה לבטל את האירוע מיום 13 נובמבר, 2017, בנושא "אימפריית הנשק הישראלית", שקיומו אינו עולה בקנה אחד עם מטרת ההקצאה ועם מטרות העמותה – החליט העותר לקיים את האירוע.

136. העירייה ציינה, כי קיום אירוע זה, כמו אירועים נוספים שקיים העותר במהלך השנים האחרונות, מהווים הפרת הסכם יסודית המקנה לעירייה זכות לביטול ההסכם. העירייה הזכירה (כרשימה בלתי ממצה) את אירוע התמיכה בסרבנות גיוס, אירוע ההתגרות בחיילי צה"ל, אירועים פוליטיים בהם השתתפו חברי כנסת, אירוע לציון יום הנכבה תוך שלילת יום העצמאות, ועוד ועוד.

137. העירייה הזכירה את הישיבה שנערכה בלשכת ראש העירייה עקב הפרות קודמות של העותר את הסכם ההקצאה, בה הבהיר ראש העירייה, כי העירייה רואה בחומרה את התנהלות העותר ודרש מהעותר להימנע מפעילות מעין זו (שהינה בניגוד למטרות ההקצאה ולמטרות העמותה, כפי שפורטו במסמכי ההתאגדות ובבקשה להקצאה, שאושרה על ידי מועצת העיר, ושעל בסיסה נחתם הסכם ההקצאה), אך על אף האמור – העותר המשיך באותה פעילות ואף הגביר את תדירותה.

138. העירייה הזכירה את הבהרת ראש העירייה, לפיה דרישתו נועדה למנוע קיומם של אירועים, הנמצאים בלב המחלוקת הפוליטית בישראל, בתוך מבנים עירוניים, אך לאורו של חופש

הביטוי כערך עליון, כמובן שככל שארגונים, דוגמת העותר, מעוניינים להשמיע עמדותיהם – קיצוניות ככל שתהיינה – זכותם לעשות כן בכל מקום שיבחרו בעיר ועל חשבונם, למעט בנכסים עירוניים שיועדו לפעילות קהילתית.

139. העירייה הודיעה לעותר, כי לנוכח האמור לעיל, מאחר שהעותר לא עמד בהתחייבויותיו, הרי שעל פי סעיף 17 להסכם ההקצאה – העירייה סבורה כי העותר הפר את ההסכם הפרה יסודית, דבר המקנה לעירייה זכות לביטול ההסכם לאלתר, וכפועל יוצא מכך – להפסיק את פעילות העותר במקלט ולפנותו.

140. יחד עם זאת, העירייה העניקה לעותר, בטרם יועבר הנושא להחלטת ראש העירייה, אם לבטל את ההסכם אם לאו, הזדמנות להעביר התייחסותו לטענות העירייה המפורטות במכתב ובכלל, וזאת בתוך 7 ימים, כאשר ככל שלא תועבר – העירייה תראה עצמה חופשיה לפעול על פי שיקול דעתה ובהתאם לאמצעים החוקיים העומדים לרשותה, לרבות פינוי המקלט, הגשת תביעה וכיוצ"ב.

141. ביום 11 דצמבר, 2017, לאחר מספר אורכות שהעירייה נאותה להעניק, התקבל בעירייה מכתבו של עו"ד דן יקיר מהאגודה לזכויות האזרח (נספח ע/27 לעתירה), שחלף התייחסות עניינית לטענות העירייה - האשים את העירייה ב"התנכלות מתמשכת לפעילות העמותה במקלט העירוני" ובהצטרפות ל"מסע דה לגיטימציה חמור שמתנהל בשנים האחרונות נגד ארגוני זכויות האדם והחברה האזרחית", כשלבדבריו "מסע מכוער זה מבוסס על דיסאינפורמציה ודמגוגיה".

תשובת העירייה לפניית המרצים

142. בד בבד, ביום 10 דצמבר, 2017, העביר העותר לראש העירייה מכתב מאת "מרצים וחוקרים מאוניברסיטת בן-גוריון והדרום" (נספח ע/28 לעתירה), שהביעו את התנגדותם להפסקת פעילות העותר בנכס.

143. ביום 25 דצמבר, 2017, ראש העירייה השיב למכתב המרצים (נספח ע/29 לעתירה).

144. במכתבו, ראש העירייה ביקש להבהיר, כי העירייה מכבדת ומברכת על כל יוזמה, אירוע ומפגש שמקדמים את הדו קיום ופועלים לחיבור בין העמים ובין הלבבות, בוודאי כאשר מדובר בשיח ובשיתוף פעולה עם שכנינו הבדואים.

145. ראש העירייה הדגיש, כי העירייה היא רשות ציבורית, שפועלת בהתאם לחוקי מדינת ישראל, כאשר נוהל הקצאות מבנים של משרד הפנים מגדיר במפורש מהם התנאים והקריטריונים להקצאת נכס עירוני.

146. ראש העירייה הבהיר, כי העותר, כמו כל עמותה אחרת, אינו מעל החוק, ובהסכם שחתם עם העירייה הוא התחייב לעמוד בכללים שהוגדרו, אך למרבה הצער – העותר מפר פעם אחר פעם את ההסכם ופועל ללא כל קשר עם המטרות שהגדיר לעצמו.

147. ראש העירייה הסביר, כי העירייה אינה גוף פוליטי, אינה מעוניינת לקחת צד בוויכוחים הפוליטיים, לגיטימיים ככל שיהיו, אינה נוקטת צד, לא מימין ולא משמאל, ותפקידה לשרת את כולם באופן שווה.

148. ראש העירייה הסביר, כי כבר למעלה משנה נחשפת העירייה לפעילות שמקיים העותר בנכס שהעירייה הקצתה לו, כאשר הנושאים שמועלים אינם קשורים כלל לדו קיום בין יהודים לערבים, אלא הינם כאלה שמסיתים, מתסיסים, משמיצים ופוגעים במדינת ישראל, בחיילי צבא ההגנה לישראל ובתעשייה הישראלית.

149. במכתבו, ראש העירייה פירט דוגמאות לאירועים שקיים העותר בנכס (כמפורט בתשובה זו), שאין ביניהם לבין דו קיום בין בדואים ליהודים דבר.

150. בנוסף, ראש העירייה אף ציין את הפעילות הפוליטית-מפלגתית של תנועת חד"ש והרשימה המשותפת שהתבצעה בנכס.

151. ראש העירייה עדכן, כי למרות כל זאת והתסיסה בקרב תושבי העיר, שהביעו מורת רוח על כך, הזמין אליו את נציגי העותר לשיחה ברוח טובה, והציע לעותר כי ימשיך לפעול בנכס בכל פעילות כפי שמטרות העמותה מגדירות, בהתאם לנוהל ההקצאות ולהסכם, לדו קיום ולחיבור בין העמים ובני האדם, וכאשר ישנו אירוע חריג, שלא קשור לאותן מטרות – יפעל בהתאם לחוק וישכור לשם כך אולם בתשלום, כנהוג וכמקובל, אולם הצעה זו נדחתה.

152. ראש העירייה ציין את תחושותיו הקשות, לאחר הידברות ארוכה עם העותר, לפיהן כל מטרותיו (האמיתיות) הן לעורר פרובוקציות וליצור דעת קהל עוינת, שאולי תסייע לו בקרב גורמים מסוימים.

153. את מכתבו סיים ראש העירייה בדברים הנכוחים הבאים:

"עיריית באר שבע אינה רודפת אחרי אף אחד (זוהי לא דרכנו) ואין לה כל כוונה לקחת חלק בוויכוח הפוליטי. תפקידנו לפעול בהתאם לחוק ולנהלים ולאכוף מול כל גוף שלא פועל על פיהם.
לאורך כל הדרך גילינו סבלנות רבה, דיברנו, נפגשנו, כתבנו וביקשנו. עד כאן. לצערי, נציגי העמותה חושבים שהם מעל החוק ושמותר להם לפעול כראות עיניהם.
צדק צריך שיעשה. השוויון אל מול כל העמותות חייב לבוא לידי ביטוי".

ביטול הסכם ההקצאה

154. ביום 19 דצמבר, 2017, או בסמוך לכך, בהמשך לתכתובות ולפגישות בין העירייה לנציגי העותר; בהמשך למכתב השימוע ולתגובת העותר ולאחר שבחנה את כל העובדות, הודיעה העירייה לעותר על החלטתה לבטל את הסכם ההקצאה (נספח ע/30 לעתירה).

155. בהודעתה, העירייה ציינה כי ההסברים שניתנו על ידי העותר אינם מקובלים עליה; כי היא עדיין סבורה שהפעילות שהתקיימה בנכס שהוקצה לעותר (לפעילות קהילתית) הינה בניגוד להסכם ההקצאה, בניגוד למטרות העמותה ובניגוד לנוהל ההקצאות והתבחינים שנקבעו.

156. העירייה הודיעה, כי לאחר שניתנו לעותר מספר הזדמנויות לתקן את ההפרות החוזרות ונשנות של הסכם ההקצאה, ולאחר שהעותר דחה את דרישות העירייה והמשיך בפעולותיו כאמור, החליט ראש העירייה, מתוקף סמכותו ולאחר שהתייעץ עם חברי ועדת ההקצאות, ולאחר שבחנו את האינטרס העירוני וטובת הציבור בקיומם של הסכמים, השימוש שנעשה במבנים עירוניים ללא תמורה וכן המטרות שנקבעו בהסכם ותנאיו היסודיים - להורות על ביטול הסכם ההקצאה.
157. בהתאם להחלטה זו, העירייה נדרשה מהעותר לפנות את הנכס בתוך 14 ימים מיום קבלת ההחלטה, שאם לא כן – העירייה תפעל בהתאם לסמכויותיה, לרבות פניה לערכאות משפטיות בתביעת פינוי.
158. ביום 31 דצמבר, 2017, קיבלה העירייה את מכתבו של עו"ד יקיר מהאגודה לזכויות האזרח, בה נתבקשה תקופה בת 60 ימים לפחות על מנת שהעותר יוכל לשקול את המשך צעדיו (נספח ע/31 לעתירה).
159. באותו היום הודיע יועמ"ש העירייה לעו"ד יקיר (נספח ע/32 לעתירה), כי הפינוי הוא עד ליום 8 ינואר, 2018, אולם ככל שהעותר יודיע שבכוונתו לפנות את המקלט (דבר שלא נעשה) – ניתן יהיה להיענות לבקשה לדחות את הפינוי ב-45 ימים נוספים.
160. יועמ"ש העירייה הבהיר, כי ככל שאין בכוונת העותר לפנות את המקלט – מועד הפינוי יעמוד על כנו, ואם המקלט לא יפונה – העירייה תפעל להגשת תביעת פינוי.
161. ביום 9 ינואר, חלף פינוי הנכס, הגיש העותר את העתירה שבכותרת.
162. יצוין, כי ביום 15 ינואר, 2018, העירייה קיבלה העתק מתשובתה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד דינה זילבר, לפנייה מאת מיכאל ליטווק, במסגרתה התבקשה, בין היתר, פתיחתה של חקירה פלילית כנגד העותר.
163. עו"ד זילבר השיבה, כי הפניה בהקשר לחשדות הפליליים שמועלים בה הועברה לטיפול ללשכת פרקליט המדינה.
164. לעניין החלטת העירייה לפנות את העותר – עו"ד זילבר השיבה, כי זו מערבת שאלות עובדתיות ומשפטיות נוספות שאין בידיה את התשתית להן ולכן לא תוכל להשיב לגופם של דברים, וציינה כי סוגיה זו תידון במסגרת עתירה זו.
165. עם זאת, עו"ד זילבר הוסיפה, כדלקמן:

"נוכח את חובת הרשות לפעול בהתאם להוראות 'נוהל הקצאת קרקעות ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית' שפורסם בחוזר מנכ"ל משרד הפנים מס' 4/2007 (להלן – הנוהל) לשם שמירה על השוויון והמנהל התקין בהקצאה, ובכלל זה בהקשר להקפדה כי השימוש בהקצאה יהיה בהתאם למטרות לשמן הוקצו המקרקעין".
[ההדגשות אינן במקור – י.מ.]

נספח 15 העתק מכתבה של עו"ד זילבר מיום 15 ינואר, 2017, מצ"ב ומסומן כנספח 15.

הפרות חוזרות ונשנות של הסכם ההקצאה שהתגלו בדיעבד

166. יצוין, כי טרם הוצאת מכתב השימוע לעותר, העירייה ביצעה בדיקה של פעילות העותר בשנים קודמות, בין היתר באמצעות עיון ביומני פעילות שמפרסם העותר ובפרסומים שונים נוספים. במסגרת בדיקה זו, העירייה נדהמה לגלות הפרות יסודיות רבות, חוזרות ונשנות של הסכם ההקצאה מצד העותר, כאשר התחוויר שההפרות לגביהן פנה לעותר לא היו אלא "קצה הקרחון".

167. העירייה גילתה, לשם הדוגמא, פרסום של העותר משנת 2007, בקשר לדיון בנושא "מה מסתתר מאחורי גדר ההפרדה? מה היא מעוללת לפלסטינים? האם היא מועילה לבטחון ישראלי?", שאין בינו לבין מטרת ההקצאה ו/או לבין מטרותיו של העותר ו/או לבין דו-קיום עם הבדואים בנגב דבר.

168. העותרת גילתה, לשם הדוגמא בלבד, כי ביום 25 נובמבר, 2009, העותר קיים אירוע בשם "עדויות חיילים מעופרת יצוקה", בשיתוף עם ארגון "שוברים שתיקה", במהלכו הוקרנו קטעי וידאו והתקיים דיון בנושא; כי ביום 12 יולי, 2009, קיים כנס בהשתתפות ח"כ חנין זועבי ממפלגת בל"ד ופעילי מפלגות נוספים; כי ביום 29 מרץ, 2009 קיים אירוע לציון "יום האדמה"; כי ביום 21 דצמבר, 2009, ארגן משלוח סיוע הומניטארי לעזה; כי ביום 8 נובמבר, 2011, קיים כנס בשם "השמאל הישראלי לאן?" בהשתתפות מזכ"ל מפלגת חד"ש, איימן עודה ופעילי מפלגות נוספים; כי ביום 15 פברואר, 2015, קיים אירוע מסחרי של השקת גליונות כתב העת "סדק"; כי ביום 26 אוקטובר, 2010, קיים עצרת לציון יום השנה לטבח בכפר קאסם בשיתוף עם מפלגת חד"ש והמפלגה הקומוניסטית הישראלית; כי ביום 5 ינואר, 2011, קיים ערב עם "שוברים שתיקה" ושיחה בעקבות ספרם "כיבוש השטחים – עדויות חיילים 2000-2010"; כי ביום 4 אפריל, 2011 קיים מפגש עם ח"כ מוסי רז ממפלגת מר"צ, דר' אפרים דויד ממפלגת חד"ש ופעילי מפלגות נוספים בעניין "התעוררות בשמאל הישראלי"; כי ביום 18 מאי, 2011, קיים אירוע בשם "מדברות על הנכבה" בהשתתפות דר' פאטמה קאסם, מחברת הספר "אשה פלסטינית"; כי ביום 27 מרץ, 2012, קיים ערב בנושא "יום האדמה 1976" בהשתתפות ח"כ דב חנין ממפלגת חד"ש; כי ביום 12 מאי, 2013, קיים מפגש לציון יום הנכבה; כי ביום 11 יולי, 2016, קיים ערב בשם "אחרי המלחמה – בין עזה לשדרות" – הרצאה של רופאים לזכויות אדם; כי קיים מפגש עם עוזרו של סעיב עריקאת; כי קיים ערב לציון יום האשה הבינלאומי בשיתוף תא הסטודנטים של מפלגת חד"ש, ועוד ועוד.

נספח 16 העתק יומני פעילות ופרסומים נוספים בקשר לפעילויות העותר מצ"ב ומסומן כנספח 16.

169. העירייה נדהמה לגלות פעילויות רבות נוספות של העותר בנכס, שאין בינו לבין מטרת ההקצאה ו/או מטרותיו של העותר – דבר וחצי דבר. גילויים אלה של הפרות העותר את הסכם ההקצאה משך השנים סייעו לעירייה בקבלת החלטתה בעניין ביטול הסכם ההקצאה.

170. בסעיף 39 לעתירה, העותר מנסה לטעון, כי בנוגע לאירוע של ארגון "להב"ה" (המזוהה עם צידה הימני של המפה הפוליטית), העירייה נהגה באופן שונה בהשוואה לעותר. טענה זו משוללת כל יסוד.
171. האירוע המדובר התקיים במועדון "אתנחתא", שהינו בחכירה של תנועת בני עקיבא מול רשות מקרקעי ישראל, וכלל אינו באחריות העירייה. עובדה זו יש בה כדי להצביע על הבדל תהומי בין מקרה זה לבין העותר, שהעירייה הקצתה לו, ללא תמורה, נכס עירוני למטרה מוגדרת.
172. מעבר לכך, אין כל מקום להשוואה בין קיומו של אירוע חד-פעמי (בעקבותיו, אגב, ערכה העירייה בדיקה לגבי פעילות הארגון והרעיונות שהוא מקדם, על מנת לקבל החלטה באם לאפשר לארגון זה להתארח במבנה ציבורי לפעילות כזו או אחרת, אם לאו, כשהיא מודיעה מפורשות שלא תשתף פעולה אם אף ארגון הדוגל בגזענות, והכל כמפורט בהודעתה מיום 9 פברואר, 2014 – נספח ע/33 לעתירה) לבין הפרותיו החוזרות ונשנות של העותר את הסכם ההקצאה, באירועים שתוכנם הולך ומקצין, והכל חרף אינספור פניות, פגישות, בקשות והתרעות מצד העירייה.
173. בסעיף 52 לעתירה, העותר מציג פרסומים לקראת קיומו של כנס תומכים של מפלגת הבית היהודי במתנ"ס בעיר, לגביו ציין כי "לא ידוע לו שקצפה של העירייה יצא על אירוע זה".
174. יובהר ויודגש, כי לעירייה לא היה ידוע על קיומו של אירוע זה משנת 2013 (הגם שהינו אירוע חד פעמי, אשר גם עתה לא ברור האם אכן התקיים לבסוף), ולו הייתה מקבלת תלונה בנושא זה בזמן אמת – הייתה בהחלט פועלת למניעתו בכל האמצעים העומדים לרשותה.

ג. הטיעון המשפטי

175. כמפורט ברקע העובדתי, לעותר הוקצה נכס בבעלות עירונית, ללא כל תמורה, בהתאם לנוהל ההקצאות, וזאת למטרה מוגדרת – "פעילות קהילתית" ולמטרה זו בלבד.
176. עוד הובהר בהסכם ההקצאה, כי הנכס וניהולו יהיו בידי העותר במסגרת המטרה שלשמה הוקם, קרי: לא די בכך שעל העותר לעשות שימוש בנכס ל"פעילות קהילתית", אלא פעילות זו צריכה להיות תואמת את המטרות שלשמן הוקם העותר, כמפורט בתעודת ההתאגדות שלו:
- "העמקת הקשר וההבנה בין יהודים וערבים בנגב.
יצירת מסגרות לפעילות יהודית-ערבית משותפת בנגב לשם התמודדות קהילתית עם מכלול הבעיות המשותפות לתושבי האזור.
חינוך לסובלנות ופעילות למען שוויון זכויות בין יהודים לערבים."
177. כמפורט בהרחבה ברקע העובדתי, חלק נכבד מהפעילויות שקיים העותר בנכס במשך השנים – אין להן קשר כלשהו ל"פעילות קהילתית", ובכל מקרה – אינן בגדר "פעילות קהילתית" התואמת את מטרות העמותה – מטרותיו של העותר, כמפורט לעיל.

178. כיצד ניתן לומר, לשם הדוגמא, כי כנס המצייץ "68 שנים לנכבה" שערכה מפלגת חד"ש בנכס; או כנס בנושא סרבנות גיוס לצה"ל; או אירגון עימותים עם כוחות הביטחון למניעת הריסה חוקית של בתים; או סדנת הסברה בעניין דרכי צילום אפקטיביים של אירועי מחאה ומעצרים, הינם בגדר "פעילות קהילתית"? כיצד פעילות זו תורמת ל"העמקת הקשר וההבנה בין יהודים וערבים בנגב"? כיצד היא תורמת ל"התמודדות קהילתית עם מכלול הבעיות המשותפות לתושבי האיזור"? כיצד היא תורמת ל"חינוך לסובלנות ופעילות למען שוויון זכויות בין יהודים לערבים"?
179. בחינת אופי פעילותו של העותר מצביעה בבירור על כך, שבעוד שמטרותיו המוצהרות מכוונות לדו-קיום וליצירת לכידות וסולידריות חברתית, הרי שבפועל עוסק העותר, באופן מתמיד, בנושאים המכרסמים, לדעת רבים, תחת ערכי החברה הישראלית וערכי מדינת ישראל ותכליתם, והכל, לכאורה, מתוך מטרה ליצור פרובוקציות, תוך פגיעה ברגשותיו של ציבור גדול, ככל הנראה מתוך מטרה להגדיל את הכנסותיו מתרומות, מאת גורמי חוץ שמדינת ישראל עומדת כצנינים בעיניהם.
180. די בכך שהעותר פעל בניגוד למטרת ההקצאה ובניגוד למטרותיו הוא – על יסודן העניקה לו העירייה את ההקצאה – על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

טענות העותר לפגיעה בחופש הביטוי

181. במסגרת העתירה, מנסה העותר, שוב ושוב, להסיט את הדיון למישור של "פגיעה בחופש הביטוי", כביכול. מדובר בניסיון עקר, שכל מטרתו הטעיית בית המשפט הנכבד והסתת הדיון למישור ערכי ובלתי רלבנטי.
182. אין כל מחלוקת בדבר חשיבותו של חופש הביטוי, ואין כל מחלוקת בדבר זכותו של העותר לחופש ביטוי, תהינה עמדותיו קיצוניות ומתריסות ככל שתהיינה.
183. כפי שהדגישה העירייה, וראש העירייה עצמו, בהזדמנויות רבות בפני העותר – חופש הביטוי הוא ערך עליון, העירייה תגן עליו ככל הנדרש, וזכותו של העותר להשמיע את עמדותיו – אף הקיצוניות ביותר, ואף אם הן אין להן קשר כלשהו למטרותיו – בכל מקום שיבחר ברחבי העיר, פתוח או סגור, **מלבד** בנכס העירוני שהוקצה לו ללא תמורה למטרה מוגדרת, על יסוד מטרות העמותה כפי שהוצגו בפני העירייה וועדת ההקצאות וששימשו יסוד למתן ההקצאה.
184. כתימוכין, כביכול, לטענותיו בעניין חופש הביטוי, העותר מפנה לפסק הדין בעע"מ 3307/04 קול אחר בגליל נ' המועצה האזורית משגב ("עניין קול אחר בגליל").
185. אלא שכפי שיפורט להלן - קביעותיו של פסק הדין בעניין קול אחר בגליל אך מחדדות ומחזקות את עמדת העירייה.
186. בעניין קול אחר בגליל, כמפורט בפסק הדין, קיבלה המועצה האזורית משגב החלטה האוסרת על

עריכת פעילות והתכנסות בעלת אופי פוליטי או מעין-פוליטי במתחם השירותים שלה, ודחתה את בקשת קול אחר בגליל לקיים ערב עיון בנושא גדר ההפרדה במקום. בהליך קמא נדחתה העתירה בקביעה כי **בטענה לפגיעה בחופש הביטוי אין ממש**, שכן הביטוי הפוליטי או המעין-פוליטי **נאסר רק במתקנים הסגורים** שבמתחם השירותים של המועצה, התופסים רק אחוז אחד מכלל השטח המוניציפאלי.

187. במסגרת הליך הערעור, המועצה הודיעה כי היא **מסכימה לשוב ולהעלות לדיון את נושא השימוש באודיטוריום ובשטחים הפתוחים** שבמתחם השירותים על ידי העותרת ועל ידי מבקשים אחרים, ובהמשך הודיעה כי החליטה לצמצם את היקף החלטתה, כך **שאיסור הפעילות וההתכנסות יחול אך ורק על המבנים והמתקנים המשמשים את המועצה בעבודתה ועל בתי הספר**.

188. בהמשך לכך בית המשפט העליון קבע, כי **"עמדתה החדשה של המועצה, המגבילה את האיסור על פעילות פוליטית אך למבנים ולמתקנים המשמשים אותה בעבודתה ולבתי ספר, היא אכן העמדה הראויה"**, וקבע כי **"האיסור על עריכת פעילות והתכנסות בעלת אופי פוליטי או מעין-פוליטי יחול אך ורק על המתקנים המשמשים את המועצה בעבודתה ועל בתי הספר"**.

189. הנה כי כן, בפסק הדין בעניין קול אחר בגליל, בית המשפט העליון עשה הבחנה ברורה בין שטחים ציבוריים-עירוניים פתוחים או סגורים בתשלום (אודיטוריום), בהם יש לאפשר קיום פעילות פוליטית או מעין-פוליטית, לבין מתקנים עירוניים סגורים המשמשים את הרשות המקומית – לגביהם יש לרשות המקומית הסמכות לאסור את קיומם.

190. קביעות ברורות אלה של בית המשפט העליון תואמות לחלוטין את גישתה של העירייה במקרה דנן. ודוק: לו חפץ העותר לקיים אירוע, קיצוני ומתריס ככל שיהא, בשטח עירוני-ציבורי פתוח כגון בכיכר העיר, או באודיטוריום עירוני סגור – בתשלום, העירייה לא הייתה מונעת בידו לעשות כן, כפי שחזרה והבהירה לעותר – אך הצעותיה בעניין זה נדחו על ידו בעקשנות – פעם אחר פעם.

191. אלא שכפי שנעשתה ההבחנה בפסק הדין בעניין קול אחר בגליל – לא דומה כיכר העיר, או אודיטוריום, למבנה עירוני שניתן בהקצאה ללא תמורה לעמותה מסוימת ולמטרה מסוימת.

192. הבחנה זו באה לידי ביטוי מובהק בפסק דינו של בית משפט נכבד זה בעת"מ(ב"ש) 262/06 **מחסום ווטש נ' יעקב טרנר – ראש עיריית באר-שבע ואח'** (פורסם בנבו – 2.4.2006), מאת כב' השופט ניל הנדל ("**עניין מחסום ווטש**").

193. פסק הדין בעניין מחסום ווטש נסוב סביב החלטת העירייה למנוע קיום תערוכת צילומים בשם "**מחסומים ללא גבול**" – אסופה של תמונות שצולמו במחסומים ברחבי הגדה המערבית, במבנה בבעלות עירונית (מרכז מורים פדגוגי).

194. גם באותו עניין, כמו במקרה דנן, נטענה פגיעה בחופש הביטוי.

195. בפסק הדין בעניין מחסום ווטש העירייה הדגישה, שמוסכם עליה דבר חשיבותו של עיקרון

חופש הביטוי אך אין היא חייבת להציג תערוכה כאמור במסגרת מרכז שנועד לצרכים פדגוגיים, שם מתנהלים שיעורים והרצאות שונות.

196. העירייה הדגישה, כי היא נמנעת מלעשות שימוש במבניה לצרכים פוליטיים, כאשר התערוכה עוררה התנגדות מצד תושבים רבים ויש בה כדי להציג את חיילי צה"ל באור שלילי, וציינה שהיא נכונה לסייע לעותר לקיים את התערוכה במקום חלופי בתחומי העיר.

197. בית המשפט הנכבד קבע, כדלקמן (בפסקאות 4-5 לפסק הדין):

"העירייה טוענת שהיא נוקטת עמדה, לפיה היא נמנעת מלעשות שימוש במרכז ובמבנים דומים לצורך הצגתם של עמדות פוליטיות שנויות במחלוקת. כפי שטען ב"כ העירייה, עריכת התערוכה במבניה תפתח פתח לדרישה מגורמים שונים להציג עמדות שאף הן שנויות במחלוקת בצורה עזה. ודוק, אין אנו עוסקים בהחלטה שלא לפרסם מודעה או שלא לאפשר תליית כרזים בשטחי העירייה (ראה והשווה עת"מ (ת"א) 1282/02 הס נ' ראש עיריית ת"א ועת"מ 1058/05 (ת"א) הס תנועת יש גבול נ' ראש עיריית רמת גן). יודגש שמדובר בתערוכה של תמונות בתוך מרכז שנועד לפעילות העירייה ולא בכלל שטחי העיר (והשווה עע"מ 3307/04 קול אחר בגליל נ' המועצה המועצה האזורית משגב).

העותר הציג את עתירתו על הציר של חופש ביטוי פוליטי. ברם, עסקינן גם בסוגייה של חופש הביטוי של מוסד ציבורי. הווה אומר, האם חובתה של עירייה זו או אחרת, לאפשר את הצגתה של תערוכת תמונות, היא הנושא אשר יהא, בבניין שבבעלותה ובשימושה לצרכים פדגוגיים. אף העותר מסכים שהתערוכה מעלה עמדה שאינה בקונצנזוס ועל כן לגישה, חשוב שהעניין ייראה ויישמע. אך כאמור שאלה נפרדת היא, האם העירייה חייבת לתרום את בניינה ולהעניק במה לכל דעה או שמא רשאית היא להפעיל שיקול דעתה. מהחומר עולה שנועד לתמוך את ההסכמה, לא התקיים דיון בדבר קיומה של התערוכה.

העולה מן המקובץ הינה המסקנה הבאה. אין מקום לבטל את החלטת ראש עיריית באר-שבע". [ההדגשות אינן במקור – י.מ.]

198. על פסק הדין בעניין מחסום ווטש הוגש ערעור לבית המשפט העליון, בעע"מ 2914/06 מחסום ווטש נ' ראש עיריית באר שבע, יעקב טרנר. בפסק הדין (מיום 5 אפריל, 2006), צוינה הצעת פשרה שהציע בית המשפט, לפיה התערוכה תתקיים בהיכל התרבות של ההסתדרות בקרבת מקום, אך העותר דחה אפשרות זו, ודרש כי התערוכה תקום במבנה של העירייה.

199. בפסק הדין אף צוין, כי שני הצדדים ביקשו להסתמך על פסק הדין בעניין קול אחר בגליל.

200. בית המשפט העליון דחה את הערעור, בקובעו כדלקמן (פסקאות 2-3 לפסק הדין):

"לפי הנתונים שנמסרו לנו, המבנה בו מדובר הוא מבנה המשמש את המועצה בעבודתה ומשמש מרכז הוראה למורים. מוותר היה לאסור את הפעילות הפוליטית בו. עם זאת, אין באמור כדי לגרוע מקביעותינו לגבי חופש הבעת הדעות השונות, והחלפת רעיונות בשטחי ציבור ברשות מקומית, והכל כמובן בגדרי הדין. הנושא הצר העומד לפנינו הוא כאמור נושא המרכז הפדגוגי, לעניין זה לא ראינו להתערב בפסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים ועל-כן נדחה הערעור". [ההדגשות אינן במקור – י.מ.]

201. הנה כי כן, בפסקי הדין בעניין מחסום ווטש נעשתה הבחנה ברורה, לעניין קיום פעילות שנויה במחלוקת מבחינה פוליטית, בין כלל שטחי העיר לבין מבנה בבעלות העירייה המשמש לצורך מסוים, והוכרה זכותה של העירייה להפעיל את שיקול דעתה האם לתרום מבנה שבבעלותה על מנת להעניק במה לכל דעה. הבחנה זו נעשתה גם לאורו של פסק הדין בעניין קול אחר

202. בהקשר זה אף הוכר בפסק הדין **חופש הביטוי של מוסד ציבורי**, כעקרון שיש לאזנו אל מול חופש הביטוי של העותר.
203. נקודה חשובה נוספת העולה מעניין מחסום ווטש היא התייחסותם המפורשת של בית המשפט הנכבד, וכן של בית המשפט העליון, לתערוכת התמונות כאל **פעילות פוליטית** לכל דבר ועניין, וכדבר כה מובן מאליו, שבתי המשפט אף לא ראו לנכון לקיים בו דיון כלשהו.
204. העירייה הינה רשות ציבורית שפועלת לרווחת כל תושביה, על גווניהם השונים. העירייה דגלה, דוגלת ותמשיך לדגול בעקרון חופש הביטוי והיא מכירה בזכותו של כל אחד לדעות והשקפות שונות, אף אם מדובר בהשקפות המעוררות כעס ושאת נפש, אך **עקרון חופש הביטוי עומד גם לעירייה**, והיא רשאית לבחור שלא לתת יד לעשיית שימוש בנכס עירוני שבבעלות הציבור, הממומן על ידי הציבור, לצורך קידום פעילות שמסיתה, מתסיסה, משמיצה ופוגעת במדינת ישראל, בערכיה ובתדמיתה, בערכי היסוד של החברה הישראלית ובחיילי צבא ההגנה לישראל, קל וחומר כאשר פעילות זו נעשית בניגוד למטרות לשמן הוקצה הנכס.
205. מן הדין, אפוא, לדחות מכל וכל את ניסיונו של העותר להסית את הדיון למישור עקרוני של חופש הביטוי, עליו אין כל מחלוקת, תוך התחמקות מהתמודדות עם הפרותיו את הסכם ההקצאה ופעילותו בניגוד לנהלים ולהנחיות.

עמדת המשנות ליועמ"ש לממשלה

206. בעתירתו, העותר נאחז במכתבן של המשנות ליועמ"ש הממשלה מיום 26 אוקטובר, 2015 (נספח 11/ע לעתירה), בו הביעו את עמדתן לפיה יש לקרוא את המונח "פעילות פוליטית" שבנוהל ההקצאות כך שהוא מתייחס "לפעילות פוליטית הקשורה במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית".
207. עמדה עקרונית זו נשלחה, בשעתו, בהתייחס להקרנת הסרט "רעד בעזה" בנכס, וזאת מספר חודשים לאחר המועד המתוכנן להקרנתו.
208. יובהר, כי העירייה מכבדת עמדה זו ואינה חולקת באופן כלשהו על מעמדו של היועץ המשפטי לממשלה כפרשן המוסמך של החוק כלפי רשויות המנהל.
209. יחד עם זאת ובכל הכבוד, היועץ המשפטי לממשלה אינו ניצב מעל לבתי המשפט, וחוות דעתו, ככל שהן מחייבות את העירייה, הרי שהן עומדות בתוקפן **כל עוד לא פסק בית המשפט אחרת** (ראה: בג"ץ 5134/14 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' מועצת מקרקעי ישראל** (פסקה 48)).
210. יצוין, כי בהתייחס לגוף עמדת המשנות ליועמ"ש הממשלה, לא ניתן להתעלם מהקושי הלשוני שבפירוש המשפט "לא יעשה שימוש במבנה לפעילות פוליטית ו/או מפלגתית" שבנוהל

הקצאות, כמתייחס באופן כזה או אחר לפעילות הקשורה לפעילות מפלגתית בלבד (שהרי חזקה שמתקין הנוהל לא השחית מילותיו לריק כאשר הפריד בין שני המונחים: "פוליטית" ו"מפלגתית", וחזקה שלא הייתה כוונה לרוקן אחד המונחים הללו מתוכן).

211. בכל הכבוד, כאשר בוחנים את האירועים שקיים העותר בנכס (שאירוע הקרנת הסרט "רעד בעזה" – אליה התייחסו המשנות ליועמ"ש הממשלה במכתבן - מחוויר לעומתם), הטענה לפיה אין לסווגם כ"פוליטיים" מביאה עמדה זו לידי אבסורד של ממש, וחזקה שלא לכך התכוונו המשנות ליועמ"ש לממשלה.

212. בהקשר זה יוזכר, כי אותה משנה ליועמ"ש לממשלה, עו"ד דינה זילבר, בחרה להדגיש במכתבה מיום 15 ינואר, 2018 (נספח 15 לתגובה זו), בהתייחס לעותר, כדלקמן:

"נזכיר את חובת הרשות לפעול בהתאם להוראות 'נוהל הקצאת קרקעות ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית' שפורסם בחוזר מנכ"ל משרד הפנים מס' 4/2007 (להלן – הנוהל) לשם שמירה על השוויון והמנהל התקין בהקצאה, ובכלל זה בהקשר להקפדה כי השימוש בהקצאה יהיה בהתאם למטרות לשמן הוקצו המקרקעין".
[ההדגשות אינן במקור – י.מ.]

213. מן הדין, אפוא, כי בית המשפט הנכבד יקבע שהעותר קיים פעילות פוליטית בנכס, גם בהתייחס לפעילויות שאינן קשורות במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית.

חשד לביצוע עבירות מצד העותר

214. אולם במקרה דנן – לפחות בחלק מהמקרים, עסקינן בפעילויות אסורות על פי דין, החורגות הרבה מעבר לשאלת סיווגן כ"פוליטיות".

215. ודוק: במכתבה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד דינה זילבר, מיום 11 מאי, 2017 (נספח ע/34 לעתירה), שניתנה במענה לפנייתו של עו"ד יקיר בעניין פניית שרת התרבות לרשויות מקומיות (ללא כל קשר לעותר), הובהר, כי לא ניתן למנוע מימון בתחום התרבות מחמת תוכן היצירות המוצגות וכו' "מעבר למגבלה הקבועה כבר בסעיף 33 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985", בהוסיפה כי "סעיף 33' האמור קובע הסדר להפחתה מהתמיכה שהוחלט לתיתה או שקיימת המלצה לתיתה למוסד ציבור רק בגין פעילות מסוימת שיש בה משום שלילת קיומה של מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית, הסתה לגזענות לאלימות ולטרור, תמיכה במאבק מזויין של מדינות אויב או ארגון טרור נגד מדינת ישראל וציון יום העצמאות או יום הקמת המדינה כיום אבל".

216. בהקשר זה יוזכר את הכנס המציין "68 שנים לנכבה" שהעותר ערך בנכס, בשיתוף מפלגת חד"ש, שכל כולו ציון יום העצמאות או יום הקמת המדינה כיום אבל, בניגוד לסעיף 33' לחוק יסודות התקציב, דבר שהפך אף את העירייה ל"מפרת חוק", לכאורה, והעמיד אותה בסיכון כלכלי.

217. מעבר לכך, פעילויות נוספות של העותר בנכס מעלות חשד ממשי לביצוע עבירות פליליות חמורות מצידו. בהקשר זה תוזכר קריאותיו החוזרות ונשנות של העותר להגעה לכפר אום אל

חיראן על מנת למנוע פעולה שלטונית חוקית של הריסת מבנים, שנבנו שלא כדין ושהוצא לגביהם צו הריסה שיפוטי כדין – לאחר שהעניין נידון והוכרע בכל הערכאות. יוזכר, כי בעקבות קריאה זו, נתקלו כוחות הביטחון בפעילים מטעמו של העותר, וכידוע – תוצאות הפינוי היו טראגיות וכללו שני הרוגים על רקע עימותים אלימים.

218. בהקשר זה יוזכר גם כנס עידוד הסרבנות לגיוס לצה"ל שקיים העותר בנכס, דבר שמעלה חשד כבד לעבירה על סעיף 109(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ("חוק העונשין"), הקובע מאסר חמש שנים ל"מי שהסית או שידל אדם החייב בשירות בכוח מזויין שלא ישרת בו או שלא יתייצב לפעולה צבאית".

219. עוד יוזכר הכנס בשם "אימפריית הנשק הישראלית" שקיים בנכס ארגון "קואליציית נשים לשלום", המהווה חלק מקואליציית ה-BDS, וששם לו למטרה להחיל חרם מדיני וכלכלי כנגד ישראל, דבר שיש בו, לכאורה, משום עבירה על סעיף 121 לחוק העונשין – פגיעה ביחסי חוץ, כאשר ארגון זה אף תומך במאבק אלים כנגד מדינת ישראל.

220. פעילויות אלה (ונוספות) של העותר, חורגות הרבה מעבר לשאלת היותן "פוליטיות", ועולות כדי הפרת חוק של ממש.

221. די בכך שהעותר עושה שימוש בנכס תוך הפרת חוק, על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

פעילות מפלגתית מובהקת בנכס

222. אך גם אם נצטמצם להגדרת "פעילות פוליטית" כ"פעילות הקשורה במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית", הרי שלא יכול להיות חולק, שהכנס בשם "48 לא נעצר", שקיימה בנכס **מפלגת חד"ש** ביום 18 מאי, 2016, עונה להגדרה זו באופן מובהק (בעניין זה נפנה לפרסומי העותר, נספח 6 לתגובה זו), כמו גם מפגשים רבים בהשתתפות חברי כנסת (כולם מצד מסוים של המפה הפוליטית); כנסים בשיתוף תא הסטודנטים של מפלגת חד"ש ועוד.

223. פעילות הקשורה במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית הינה אסורה **גם לשיטתו של העותר**, המבקש להסתמך על עמדתן העקרונית של המשנות ליועמ"ש הממשלה, ומהווה הפרה יסודית של הסכם ההקצאה (סעיף 17.ג), הקובע מפורשות כי "לא יעשה שימוש במבנה לפעילות פוליטית ו/או מפלגתית".

224. די בכך שהעותר קיים בנכס פעילות הקשורה במישרין או בעקיפין לפעילות מפלגתית על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

פעילות מסחרית בנכס

225. כמפורט ברקע העובדתי, לפחות בשתי הזדמנויות ערך העותר **אירועים מסחריים** של השקת

ספר בנכס, במסגרתם, על פי פרסומיו, תוכננה **מכירה של עותקי הספר בנכס**, וזאת ביום 24 פברואר, 2015 (ראה: נספח 5 לתגובה זו) וביום 19 יוני, 2017 (ראה: נספח 11 לתגובה זו), וזאת בניגוד לסעיף 17.יא להסכם ההקצאה, שהפרתו מהווה הפרה יסודית של ההסכם, הקובע כי "לא תיעשה במבנה פעילות עסקית ומסחרית למטרות רווח".

226. די בכך שהעותר קיים בנכס פעילות עסקית על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

פעילות גופים אחרים בנכס

227. סעיף 15.א. להסכם ההקצאה קובע, כי הזכויות הניתנות לעותר מכוח ההסכם **ניתנות לעותר ולו בלבד**, וסעיף 15.ה. להסכם ההקצאה מוסיף וקובע, כי "נמצא על ידי העירייה כי כל אדם אחר או גוף כלשהו עוסק בקרקע ובמבנה בכל צורה שהיא, יראו בכך העברת זכויות שלא בידיעת העירייה".

228. כמפורט בהרחבה ברקע העובדתי, חלק נכבד מהפעילויות הנכס, משך השנים, בוצעו על ידי גופים אחרים, כאשר העותר התיר להם לעשות שימוש בנכס תוך הפרה בוטה של הסכם ההקצאה, וזאת אף מבלי שטרם ליידע את העירייה, קל וחומר מבלי שטרם לקבל רשותה לכך.

229. יודגש, כי בנושא זה אין כל מחלוקת, שכן העותר עצמו מודה, בסעיף 7 לעתירה, כי "**המקלט משמש עמותות וארגונים לפגישות, הרצאות והדרכות בנושאים שונים**".

230. די בכך שהעותר התיר לגופים אחרים לעשות שימוש בנכס על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

פעילות העותר בנכס עולה לכדי מטרד בלתי סביר

231. הקצאת הנכס לעותר בוצעה בהתאם לנוהל ההקצאות ולנוהל ההקצאות העירוני, כאשר במסגרת התנאים היסודיים להסכם ההקצאה, קובע סעיף 17.ב., כי "העמותה תעמוד בתנאים המיוחדים ובתבחינים הכלליים שקבעה העירייה בקשר להקצאה".

232. במסגרת תנאים אלה נקבע בנוהל ההקצאות העירוני (בעמ' 9), כי "לא תיעשה בנכס פעילות הגורמת מטרד בלתי סביר לתושבי הסביבה, וזאת בהתחשב בשימוש שיעשה במבנה ובהוראות כל דין".

233. כמפורט ברקע העובדתי, במשך שנות שהותו של העותר בנכס, העירייה קיבלה עשרות תלונות ופניות בקשר לפעילותו המתריסה והפרובוקטיבית, הפוגעות ברגשותיו של ציבור גדול, באופן העולה כדי מטרד של ממש לתושבי העיר ומהווה הפרה של הסכם ההקצאה.

234. די בכך שהעותר פעל בנכס באופן היוצר מטרד על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

פעילות העותר לא תרמה לרווחת תושבי העיר ולא סייעה לעירייה במילוי תפקידה

235. בסעיף 10 לנוהל ההקצאות העירוני נקבע, כי על הפעילות נשוא ההקצאה "להיות בעלת ערך מוסף מבחינת תרומתה לרווחת תושבי באר שבע וסיועה לעירייה במילוי תפקידה".

236. סעיף זה מחייב את העותר, שכן הקצאת הנכס לעותר בוצעה בהתאם לנוהל ההקצאות ולנוהל ההקצאות העירוני, כאשר במסגרת התנאים היסודיים להסכם ההקצאה, קובע סעיף 17.ב., כי "העמותה תעמוד בתנאים המיוחדים ובתבחינים הכלליים שקבעה העירייה בקשר להקצאה".

237. בכל הכבוד, קשה לראות כיצד פעילותו המתריסה והפרובוקטיבית של העותר בנכס תרמה באופן כלשהו לרווחת תושבי באר שבע, ועוד יותר קשה לראות כיצד פעילות זו סייעה לעירייה במילוי תפקידה.

238. כעולה מהמפורט ברקע העובדתי, ועל רקע אינספור התלונות שקיבלה העירייה, פעילותו של העותר תרמה בעיקר ליצירת מחלוקות ופילוג, חלף יצירת דיאלוג פתוח לאור מטרות של לכידות וסולידריות חברתית, כעולה ממטרותיו המוצהרות של העותר, ולא זו בלבד שלא היה בה כדי לסייע לעירייה, אלא שפעילות זו גרמה להפרעה של ממש במילוי תפקידה.

239. די בכך שפעילות העותר לא תרמה לרווחת תושבי העיר ולא סייעה לעירייה במילוי תפקידה על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

שימוש בנכס כמחסן – בניגוד לתנאי ההקצאה

240. בסעיף 7 לעתירה, העותר עצמו טוען כי "המקלט משמש את העותר גם כמקום לישיבות צוות שבועיות וכמחסן".

241. שימוש בנכס כמחסן מהווה הפרה בוטה של הסכם השימוש, בו התחייב העותר "לא להשתמש במקלט לעולם כמחסן" (סעיף 14.ט. להסכם); ואף הפרה של סעיף 4.א. להסכם ההקצאה, בו התחייב העותר "להשתמש במבנה למטרת פעילות קהילתית בלבד ולא לשום מטרה אחרת".

242. די בכך שהעותר עשה בנכס שימוש כמחסן, שאינו מטרת ההקצאה, על מנת לקבוע כי החלטת העירייה לבטל את הסכם ההקצאה נעשתה כדין.

טענות העותר לפגמים בהליך המינהלי

243. העותר טוען לפגיעה בזכות הטיעון, ל"היעדר הנמקה" של החלטת העירייה וכן כי גישתה של העירייה כלפי העותר לא הייתה "בלב פתוח". טענות אלה משוללות כל יסוד, ואף מקוממות.

244. כמפורט בהרחבה ברקע העובדתי, וכעולה אף מהעתירה עצמה – משך מספר שנים קיימה העירייה **דיאלוג שוטף ואינטנסיבי** עם העותר, כאשר לפני כל האירועים הפרובוקטיביים שביקש לקיים (שלגביהם קיבלה העירייה תלונות מרובות) **הקפיצה העירייה לקיים הידברות עם העותר, הן טלפונית, הן בכתב, הן בקיום פגישות, תוך מעורבות אישית של ראש העירייה והדרגים הגבוהים ביותר בעירייה**. במסגרת הידברות שוטפת זו נתנה העירייה לעותר, בכל פעם ופעם, **הזדמנות מלאה לשטוח את מלוא טענותיו** (הזדמנות שהעותר ידע לנצל היטב); בכל פניה, בכל מכתב ובכל שיחה או פגישה – העירייה הציגה בפני העותר ובפני גורמים אחרים שהעותר עשה בהם שימוש (דוגמת האגודה לזכויות האזרח, או קבוצת מרצים) **עמדות ברורות, מפורטות ומנומקות היטב**.
245. מול הפרותיו החוזרות ונשנות של העותר את הסכם ההקצאה, שהלכו והקצינו בכל פעם, הפגינה העירייה הבלגה ראויה לציון. העירייה לא חדלה מלנסות להציע פתרונות שיאפשרו לעותר להמשיך לקיים את פעילותו, דוגמת הצעת ראש העירייה לבצע חלוקה בין פעילויות של העותר העולות בקנה אחד עם מטרותיו ועם מטרת ההקצאה – אותן ניתן להוסיף ולקיים בנכס, לבין פעילויות אחרות (בעלות אופי פוליטי מובהק או אופי מסחרי) אותן ניתן לקיים בכל מקום אחר ברחבי העיר, אך העותר הוא שסירב לקבל כל הצעה וכל ניסיון לפתרון, תוך שהוא דוחה כל פניה, לרבות פניותיו הכנות והנרגשות של ראש העירייה עצמו, שקיווה באמת ובתמים כי ההיגיון יגבר על הרגש וכי ניתן יהיה להגיע עם העותר לעמק השווה מתוך הבנה והסכמה.
246. על רקע זה, ככל שגישתו של מי מהצדדים לא הייתה "בלב פתוח", הרי שללא כל ספק היה זה העותר עצמו.
247. טענת העותר כאילו החלטת העירייה על ביטול הסכם ההקצאה הייתה "בלתי מנומקת", אף היא מופרכת ומקוממת.
248. ראשית יודגש, כי בסעיף 3.ב.ג. להסכם ההקצאה נכתב מפורשות, בקשר להודעת העירייה על ביטול ההקצאה ופינוי המקלט, כי **"אין העירייה חייבת לנמק דרישתה או הודעתה וסמכותה זו שמורה לה בלעדית"**.
249. שנית, כמפורט ברקע העובדתי, העירייה הבהירה בהודעתה לעותר, כי היא עדיין סבורה שהפעילות שהתקיימה בנכס שהוקצה לעותר (לפעילות קהילתית) הינה בניגוד להסכם ההקצאה, בניגוד למטרות העמותה ובניגוד לנוהל ההקצאות והתבחינים שנקבעו; הודיעה לעותר, כי לאחר שניתנו לו מספר הזדמנויות לתקן את ההפרות החוזרות ונשנות של הסכם ההקצאה, ולאחר שדחה את דרישות העירייה והמשיך בפעולותיו כאמור, החליט ראש העירייה, מתוקף סמכותו ולאחר שהתייעץ עם חברי ועדת ההקצאות, ולאחר שבחנו את האינטרס העירוני וטובת הציבור בקיומם של הסכמים, השימוש שנעשה במבנים עירוניים ללא תמורה וכן המטרות שנקבעו בהסכם ותנאיו היסודיים - להורות על ביטול הסכם ההקצאה.
250. ודוק: הודעה זו של העירייה לא ניתנה ב"חלל ריק". כמפורט ברקע העובדתי, היא ניתנה לאחר **מכתב שימוע מפורט ומנומק היטב** ששלחה העירייה לעותר, במסגרתו הזכירה העירייה את

התחייבות העותר, בהסכם ההקצאה, להשתמש בנכס למטרת פעילות קהילתית בלבד ולא לשום מטרה אחרת, כאשר תנאי זה, כמו גם התנאי לפיו לא ייעשה שימוש בנכס לפעילות פוליטית ו/או מפלגתית, מהווים תנאים יסודיים להסכם.

251. העירייה הזכירה, כי למרות האמור בהסכם ההקצאה ועל אף דרישתו של ראש העירייה לבטל את האירוע מיום 13 נובמבר, 2017, בנושא "אימפריית הנשק הישראלית", שקיומו אינו עולה בקנה אחד עם מטרת ההקצאה ועם מטרות העמותה – החליט העותר לקיים את האירוע.

252. העירייה ציינה, כי קיום אירוע זה, כמו אירועים נוספים שקיים העותר במהלך השנים האחרונות, מהווים הפרת הסכם יסודית המקנה לעירייה זכות לביטול ההסכם. העירייה הזכירה (כרשימה בלתי ממצה) את אירוע התמיכה בסרבנות גיוס, אירוע ההתגרות בחיילי צה"ל, אירועים פוליטיים בהם השתתפו חברי כנסת, אירוע לציון יום הנכבה תוך שלילת יום העצמאות, ועוד ועוד.

253. העירייה הזכירה את הישיבה שנערכה בלשכת ראש העירייה עקב הפרות קודמות של העותר את הסכם ההקצאה, בה הבהיר ראש העירייה, כי העירייה רואה בחומרה את התנהלות העותר ודרש מהעותר להימנע מפעילות מעין זו (שהינה בניגוד למטרות ההקצאה ולמטרות העמותה, כפי שפורטו במסמכי ההתאגדות ובבקשה להקצאה, שאושרה על ידי מועצת העיר, ושעל בסיסה נחתם הסכם ההקצאה), אך על אף האמור – העותר המשיך באותה פעילות ואף הגביר את תדירותה.

254. העירייה הזכירה את הבהרת ראש העירייה, לפיה דרישתו נועדה למנוע קיומם של אירועים, הנמצאים בלב המחלוקת הפוליטית בישראל, בתוך מבנים עירוניים, אך לאורו של חופש הביטוי כערך עליון, כמובן שכל שארגונים, דוגמת העותר, מעוניינים להשמיע עמדותיהם – קיצוניות ככל שתהיינה – זכותם לעשות כן בכל מקום שיבחרו בעיר ועל חשבונם, למעט בנכסים עירוניים שיועדו לפעילות קהילתית.

255. העירייה הודיעה לעותר, כי לנוכח האמור לעיל, מאחר שהעותר לא עמד בהתחייבויותיו, הרי שעל פי סעיף 17 להסכם ההקצאה – העירייה סבורה כי העותר הפר את ההסכם הפרה יסודית, דבר המקנה לעירייה זכות לביטול ההסכם לאלתר, וכפועל יוצא מכך – להפסיק את פעילות העותר במקלט ולפנותו.

256. הנה כי כן, החלטתה של העירייה נומקה כדבעי, כאשר ברי כי אף הנמקותיו של מכתב זה לא באו לעותר ב"הפתעה" כלשהי, שכן כמפורט בהרחבה ברקע העובדתי - את עמדתה המפורטת והמנומקת שטחה העירייה בפני העותר באינספור הזדמנויות, בכתב ובעל פה.

257. במצב דברים זה, כל טענה ל"היעדר הנמקה", כביכול, דינה להידחות מכל וכל.

258. אף טענותיו של העותר ל"אי-מסירת מידע", כביכול, מצד העירייה, הינן מופרכות ומקוממות.

259. פניות העירייה לעותר נעשו בקשר לאירועים שתכנן לקיים בנכס, והתבססו על פרסומיו של העותר עצמו ועל מידע לגבי גופים חיצוניים שהעותר מסר להם את השימוש בנכס (גם זאת –

תוך הפרת הסכם ההקצאה) שהינו גלוי וידוע לכל.

260. עצם קיומם של האירועים, שערך העותר בנכס, מעולם לא היה שנוי במחלוקת (על אף שבמספר הזדמנויות העותר ניסה להתכתש לפרטים שצוינו מפורשות בפרסומיו בקשר לאירועים אלה), אלא אך פרשנותם ומשמעותם מבחינת עמידתו של העותר בתנאי הסכם ההקצאה.
261. דוח הפיקוח בעניין הפרת הסכם ההקצאה, שבשעתו לא הועבר לעותר מאחר שטרם הובא לידיעת ועדת ההקצאות ומועצת העיר (כפי שהעותר עצמו מציין), צורף לתשובה זו, ומפורטות בו הפרותיו של העותר בסמוך לאותה עת, לגביהן פנתה אליו העירייה בהזדמנויות רבות אחרות, והן ידועות לו היטב.
262. במצב דברים זה, טענת העותר ל"אי מסירת מידע" מצד העירייה הינה משוללת כל יסוד.
263. מוסיף העותר וטוען, כי קציבת מועד בן 14 ימים לפינוי המקלט ו"הסירוב העיקש", כדבריו, להאריך מועד זה, "מעידים על חוסר סבירות בפעולתם של המשיבים ועל רצונם להתנכל לעותר". טענה זו מופרכת ומקוממת.
264. ראשית יודגש, כי העירייה העניקה לעותר **זכות שימוע** בטרם נתנה החלטתה, על אף שזכות זו אינה עומדת לו על פי הסכם ההקצאה, ואף העניקה לעותר, לבקשתו, מספר הארכות מועד למתן תשובתו.
265. שנית יצוין, כי קציבת מועד בן 14 ימים לפינוי המקלט נעשתה בהתאם להוראת סעיף 3.ב.ג. להסכם ההקצאה, הקובע מפורשות כי רשות השימוש בנכס **תתבטל מיד בחלוף שבועיים** למשלוח או מסירת הודעה בכתב מהעירייה לפנות את המקלט או הודעה על ביטול רשות השימוש.
266. שלישית, לא זו בלבד שהעירייה לא הפגינה "סירוב עיקש", אלא היא נאותה להיענות לבקשת העותר לדחות את הפינוי ב-45 ימים נוספים, ככל שהעותר יודיע שבכוונתו לפנות את המקלט, ובכל מקרה – העירייה הודיעה שככל שהמקלט לא יפונה במועד היא תגיש **תביעת פינוי** כנגד העותר, קרי: אין מדובר ב"פנוי בכוח" בתום המועד, אלא בהגשת תביעה משפטית, במסגרתה מוענקת לעותר הזדמנות מלאה להתגונן ולהעלות את מלוא טענותיו.
267. במצב דברים זה, מן הדין לדחות מכל וכל את טענת העותר ל"חוסר סבירות" או "רצון להתנכל" לעותר מצד העירייה.
268. כמפורט לעיל, לא נפל פגם כלשהו בהליך המינהלי, ומן הדין לדחות את טענות העותר בעניין זה.

ד. אחרית דבר

269. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את העתירה, ולחייב את העותר בהוצאות המשיבים לרבות בשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

ירון מאיה, עו"ד

לפידות עורכי דין
[ב"כ המשיבים]

רנה לפידות, עו"ד

רמת גן, היום 12 בחודש מרץ, שנת 2018.

115543\14\6033